DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 164. | Czwartek, 14 (26) Lipca. | 1866 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 3.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2.— Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie: Rocznie rs. 9 kop. 20. — Półrocznie rs. 4 kop. 60. — Kwartalnie rs. 2 kop. 30. — Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się rs. 1.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 13 (25) Lipca.

Dalszy ciąg Najwyżej zatwierdzonej dnia 7 (19) czerwca r. b. Ustawy o akcyzie od trunków, zamieszczamy w dodatku do dzisiejszego numeru.

Magistrat miasta Warszawy. W odwołaniu się do obwieszczenia swego z dnia 11 (23) kwietnia r. b. podaje do powszechnej wiadomości: że z funduszu przez braci Kaftal na cele dobroczynne darowanego, przyznano wspomożenie w kwocie rsr. 150 jednemu kupcowi podupadłemu wyznania mojżeszowego, przyzwoitego prowadzenia, t. j. Moszkowi Indelowi Zejdner pod Nr. 2261 mieszkającemu, które w dniu 30 Czerwca (12 Lipca) r. b., jako w rocznicę śmierci niegdy Szolla Kaftal, ojca ofiarodawców z kasy miejskiej wypłacone mu zostało, w którym to dniu również udzielono wsparcie z powyższego funduszu w kwotach od rsr. 20 do 30 pięciu starozakonnym ubogim wstydzącym się żebrać.

Awanse. Przez najwyższe rozkazy awansowani zostali: liczący się w piechocie armji i przy ministerstwie spraw wewnętrznych jenerał-major książę *Drucki-Sokoliński*—na jenerał-lejtnanta, z uwolnieniem od służby z mundurem i pensją; konsul w Erzerumie, radca stanu *August Żaba*—na rzeczywistego radcę stanu; paziowie: hrabia *Michał Kleinmichel* i książę *Aleksander Baratyński,* którzy złożyli przepisany egzamen—na kamer-paziów dworu cesarskiego. *(Rus. Inw.)*

Postanowienie. Radą wojenna postanowiła: urzędnicy spadli z etatu będą mieli liczony sobie czas spadnięcia z etatu oraz termin roczny dla pobierania płacy, nie od daty zapadnięcia lub odebrania na miejscu Najwyższych rozkazów albo poleceń władzy o zwinięciu etatu, a od dnia ustania służbowych ich obowiązków.—Postanowienie to, na dniu 30 kwietnia r. b. uzyskało najwyższą sankcję. *(Siew. Pocz.)*

Bank Cesarstwa od 8 lipca v. s., ustanowił dyskonto weksli w banku i kantorach moskiewskim i rygskim na 6%, a w pożyczkach na zastaw papierów procentowych na 3% rocznie. *(Siew. Pocz.)*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 13 (25) Lipca.

Dziś minęło trzy dni od zawarcia pięciodniowego zawieszenia broni. Układy są w pełnym biegu. Hr. Karolyj, bar. Brenner i feldzeugmistrz Degenfeld jako pełnomocnicy Austrji, hr. Bismarck i jenerał Moltke jako pełnomocnicy pruscy i poseł włoski przy dworze berlińskim hr. Barral jako pełnomocnik włoski, znajdują się w głównej kwaterze pruskiej, i układają warunki podobno jednomiesięcznego rozejmu i przedugodnych punktów pokoju. Dopiero teraz dowiadujemy się, że Włochy zgodziły się na zawieszenie broni i że p. von der Pfordten przyjedzie do głównej kwatery jako pełnomocnik południowych państw niemieckich.

Działania wojenne umilkły, ale wojska stoją pod bronią i czekają rozstrzygnięcia zawieszenia broni, zajmując stanowiska, na których je takowe zastało. Przednie oddziały armji pruskiej, znajdują się blisko Wiednia, pod Stockerau i Gänsensdorffem i prawdopodobnie znajdują się także pod Presburgiem, które to miasto, jeżeli wierzyć telegramowi berlińskiemu, o mało co nie opanowali prusacy, po bitwie, według doniesień pruskich przegranej, a według wiedeńskich, wygranej przez austrjaków. Na nieszczęście dzienniki wiedeńskie tak się opóźniają, że nie możemy korzystać z nich jednocześnie z berlińskiemi i paryzkiemi; w skutku poprzerywania kolei żelaznych, przychodzą one do nas szóstego dnia.

W uzupełnieniu wczoraj podanych przez nas kombinacij, co do pruskich propozycij zmienionych przez Francję i stanowiących oś, na której wszystkie doniesienia dzienników się obracają, dodamy, że według paryzkiej *La Presse*, Austrja ma zapłacić Prusom wynagrodzenia za koszta wojenne 200 milionów (zapewne franków), ale suma ta zostanie skompensowana przypadającą na Wenecję częścią długu austrjackiego. Tenże dziennik utrzymuje, że dla połączenia wschodniej połowy Prus z zachodnią, wcielone zostaną do tego państwa Hesja elektoralna i południowa część Hanoweru, kiedy według *Opinion Nationale* ma być wcielony cały Hanower. Godnem uwagi jest, że dziennik ten uważa to za zupełnie usprawiedliwione i chwali umiarkowanie Prus, co rozumie się powtarza *Nordd. A. Z.*, dziennik ministerjalny berliński.

Wszystkie prawie dzienniki paryzkie utrzymują, iż Prusy obstają tylko za silnem zjednoczeniem północnych Niemiec po Men, pozostawiając części południowej możność przyłączenia się do tego Związku, ale zarazem obstają przy tem, że Prusy zmodyfikowały o tyle pierwotny swój program, że nie żądają już wyłączenia Austrji z całych Niemiec, ale tylko ze Związku północnego, dozwalając jej swobodnie łączyć się traktatami z grupą południową. Że rząd pruski stał się nieco umiarkowańszym w swych wymaganiach, możnaby niejako wnosić z wstępnego artykułu *Nordd. A. Z.*, dziennika, który przedtem stanowczo i z naciskiem mówił o wyparciu Austrji z Niemiec. Dziennik ten powiada pomiędzy innemi: „Obstajemy za główną myślą, „iż powodem wojny, było poniżające stanowi„sko, na jakie Austrja i większość sejmu związ„kowego, od lat wielu usiłowała nas zepchnąć. „Prusy własną siłą te węzły zerwały; samoistnie, „jako zwycięzca stoją nad swymi przeciwnika„mi, i jedynym ich obowiązkiem jest utrwalenie „tego stanowiska.” Z tego możnaby wnosić, iż teraz nie tyle idzie o wyłączenie Austrji z Niemiec, ile o postawienie jej na drugorzędnem stanowisku, kiedy Prusy zajmą pierwsze.

Wyłączenie Austrji ze Związku niemieckiego, według organów wiedeńskich, równałoby się zupełnie jej upadkowi. „Austrja”, pisze tameczna *N. fr. Presse* „straciłaby więcej niż poświęceniem „półtuzina Wenecij... Za tę cenę otrzymalibyśmy pokój a Prusy zrzekłyby się wynagrodze„nia; lecz sądzimy, że położenie nie jest jeszcze „tak rozpaczliwe, aby ponosić ofiarę zagrażają„cą samemu życiu.”

Lecz jeżeli nawet w istocie Prusy zgodzą się na to, aby Austrja miała pewien wpływ na południową grupę Niemiec, jeszcze zachodzi kwestja czy ta grupa się utworzy. Znaczącą w tym względzie jest korespondencja do *Ajencji Havas Bullier* z Berlina, iż w Wiedniu obawiają się, że skoro państwom południowym niemieckim pozostawiona będzie wolność urządzenia się, jak się im będzie podobało, zebranie się parlamentu niemieckiego taki wpływ wywrze na ludności południowo-niemieckie, że rządy nie będą w stanie długo opierać się naciskowi opinji publicznej i będą musiały przyjąć udział w tym nowym parlamencie i przystać na reformę pruską związkową,—tem bardziej, że osłabienie cesarstwa austrjackiego osłabi sympatje i zerwie węzły łączące tę monarchję z państwami południowemi. Obok tego, Bawarja zawsze okazywała wielką nieufność dla Austrji i bardzo jest wątpliwem, aby przewodnicząc południowej grupie, chciała poddać się wpływowi tego mocarstwa.

Nie bez znaczenia też jest wiadomość niżej podana z Leer w wschodniej Fryzji, obecnie należącej do Hanoweru, a niegdyś posiadłości pruskiej, odłączonej od nich przez traktaty wiedeńskie z 1815 r., a posiadającej jeden z najlepszych portów na morzu niemieckiem, Emden. Według tego doniesienia, mieszkańcy wschodniej Fryzji podają adresa o przyłączenie do Prus.

Dzienniki francuzkie, które tak ostro powstawały przeciw traktatom z 1815, po wyrzeczonych przez cesarza Napoleona słowach: „Nienawidzę traktatów z 1815 roku”, teraz kiedy przez przez przekształcenie Związku niemieckiego, mają być zerwane ostatnie szczątki tych traktatów, zaczynają spostrzegać, że zniweczenie ich, nie jest tak złotym interesem, i że obok zasady narodowości, należałoby także mieć uwagę na zasadę równowagi politycznej, tyle razy wyśmiewaną przez polityków przyszłości. Długi list podpisany przez p. de Laguerronière, zamieszczony w *La France*, świadczy o tym zwrocie usposobienia w pewnych sferach francuzkich.

Wiadomości z Grecji donoszą, kiedy już nie o przesileniu gabinetowem, to przynajmniej o zmianie w gabinecie. Minister wojny złożył tam swój urząd, a jego miejsce zająć miał p. Zimbrakakis.

Listy z Nowego-Jorku, podające szczegóły o ostatecznem przyjęciu przez obie izby bilu o biurach wyzwoleńców, przeciwko któremu już raz prezydent Johnson założył *veto*, wspominają także o projekcie przedstawionym izbie przez p. Banks, co do przyłączenia do Stanów Zjednoczonych za pomocą prostej odezwy, nie tylko Kanady, ale nawet wszystkich posiadłości angielskich w północnej Ameryce. Wniosek ten, jakkolwiek przez nikogo nie był wzięty na se-

rjo, odesłany został do komitetu spraw zagranicznych.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje ze Lwowa i Zurichu.

Telegramy.

Paryż, *24-go lipca. Monitor* donosi o przystaniu Włoch na zawieszenie broni.

Londyn, *24-go lipca.* Na posiedzeniu izby wyższej, hr. Derby oświadczył, że rząd angielski zupełnie jest obcy układom o rozejm i że sama tylko Francja pośredniczy. Hr. Derby wynurzył nadzieję rychłego pokojowego, jakkolwiek niezadowalniającego wszystkich stron, załatwienia.

Berlin, *24-go lipca.* W niedzielę prusacy otrzymali zwycięztwo pod Presburgiem. Prusacy byliby zajęli Presburg, gdyby nie nastąpił początek zawieszenia broni.

Wiedeń, *24-go lipca.* P. von der Pfordten udał się do głównej kwatery pruskiej, w celu wyjednania zawieszenia broni dla państw południowo-niemieckich.

Z widowni wojny.

* *Paryż, 22 lipca, godzina druga po południu. La Patr.* pisze: Jesteśmy poinformowani, że wiadomość o przyjęciu przez Austrję warunków przedugodnych pokoju, nadeszła tej nocy do Paryża. Rząd francuzki pospieszył z zawiadomieniem o tem przez telegraf króla Wilhelma. Rząd zaś pruski przesłał niezwłocznie depeszę ambasadorowi swemu przy dworze florenckim, z poleceniem zaproszenia króla Wiktora Emanuela do natychmiastowego spółdziałania w podpisaniu zawieszenia broni, które powinno nastąpić po przyjęciu warunków przedugodnych pokoju. Warunki tego zawieszenia broni mają być roztrząsane w tej chwili w kwaterze głównej pruskiej, dokąd przyjechali już komisarze austrjaccy, hr. Karolyi i jenerał hr. Degenfeld, były minister wojny. Panuje przekonanie, że na komisarzy pruskich przeznaczeni zostali hr. Bismarck i jenerał Moltke, szef sztabu głównego pruskiego. Co do Włoch, hr. Barral, ambasador króla Wiktora Emanuela w Berlinie, znajdujący się w tej chwili w kwaterze głównej króla pruskiego, miał otrzymać jak najrozleglejsze instrukcje dla reprezentowania swego rządu przy układach w przedmiocie zawieszenia broni.

* *Berlin, 23 lipca.* Armja pruska, opuściwszy Brünn, natrafiała na wszystkich drogach, przez które przechodziła, jedynie na straże tylne oddziałów jazdy austrjackiej, które cofały się przy zbliżaniu prusaków. Austrjacy poburzyli w wielu miejscach mosty na rzekach Thaya i March, lecz zdaje się, że zabrakło im czasu do gruntownego wykonania tych prac. Z wyjątkiem kilku mostów na drogach żelaznych, zniszczone przeprawy zostały wszędzie przywrócone w przeciągu 24-ch godzin przez saperów pruskich. *(Nordd. A. Z.)*

* *Berlin, 23 lipca.* W chwili wstrzymanie działań wojennych, wojska pruskie znajdowały się już albo blisko Dunaju, albo też nad samą rzeką pomienioną, a zatem bezpośrednio na polach, na których ma być wywalczone stanowcze rozstrzygnięcie, jeżeli po wstrzymaniu działań wojennych nie nastąpią bezpośrednio układy o pokój. Dawna armja austrjacka północna zaledwie może być brana na wzgląd w razie bitwy na polach nad rzeką March. Pozostawione przez nią w Ołomuńcu resztki wojsk są, jak się zdaje, zbyt słabe i zbyt niezdolne do działań wojennych, ażeby mogły się poważyć na skuteczną dywersję po za obrębem zasłaniających je szańców; główne zaś siły tej armji, usiłowały niedawno przedostać się do Wiednia, lecz szybkie posunięcie się pierwszej armji pruskiej zmusiło je do skierowania się dalszą drogą, przez Trenczyn do Komorna, tak że wojska te zdołają stanąć nad Dunajem nie prędzej jak za 8 lub 10 dni. W Czechach powinnaby się wkrótce rozpocząć ożywiona wojna oblężnicza. Wojska osaczające Josephstadt i Königgrätz, które z powodu blizkości tych dwóch twierdz, powinny działać wspólnie, otrzymały nowego dowódcę w osobie jenerała porucznika Lehwaldta, byłego komendanta twierdzy Neisse, a ponieważ parki oblężnicze są już w drodze, przeto oblężenie tych twierdz, jak również Theresienstadtu i Ołomuńca, rozpocznie się zapewne niezadługo na dobre. *(Tamże.)*

* *Berlin, 23 lipca.* Nie upłynęło jeszcze czterech tygodni odkąd armje pruskie przekroczyły granicę austrjacką, a już cztery twierdze, obsadzone wojskami austrjackiemi: Theresienstadt, Josephstadt, Königgrätz i Ołomuniec, znajdują się w tyle wojsk pruskich; awangardy armij pruskich stoją już przed szańcami Florisdorfu, uzbrojonemi w ciężkie działa, na skrzydłach zaś tych armij znajdują się, z jednej strony silna twierdza Komorn, z drugiej fortyfikacje Linza. Że wojska pruskie potrzebować będą parków oblężniczych, przewidzianem to zostało przy rozpoczęciu wojny; lecz trudno było spodziewać się, ażeby potrzebowano takowych tak prędko i w tak wielkich rozmiarach. Jedynie specjalista może ocenić, co powinno wchodzić do składu parku oblężniczego i czego potrzeba do rozległych robót dla zupełnego uzbrojenia. Nadmienić tu jedynie możemy, że 250 ciężkich dział reprezentują o wiele mniejszą część całego niezmiernego materjału. Nowym bezwątpienia dowodem wybornej organizacji militarnej i rozwagi z jaką Prusy przysposobiły się do wojny, jest ta okoliczność, że jakkolwiek potrzeba dział obiężniczych wyszła na jaw o wiele wcześniej i w daleko większych rozmiarach, niż przypuszczano, pomimo to już teraz wszystkie potrzebne parki oblężnicze znajdują się w drodze do miejsca swego przeznaczenia. *(Tamże.)*

* Jak daleko prusacy posunęli się ku Wiedniowi, okazuje się z depesz zamieszczonych w *Wien. Abp.* i donoszących że wojska pruskie zajęły 18 b. m. Dürnkrut i Pyrawart, że się znajdowały tegoż dnia pod Stockerau, zkąd zresztą cofnęły się, i że 19 b. m. zajęły w sile 2,000 ludzi Gänserndorf.

* W chwili podpisania pięciodniowego zawieszenia broni pomiędzy mocarstwami prowadzącemi z sobą wojnę, położenie armij było następujące: 1) Armja austrjacka, składająca się z sześciu swoich korpusów i jednego korpusu saskiego, skoncentrowanych w około Wiednia i w obozie oszańcowanym pod Florisdorfem, zajmowała i strzegła przejść Dunaju; kwatera główna znajdowała się w Wiedniu; 30,000 ludzi znajdowało się w twierdzach Königgrätz, Josephstadt, Teresienstadt i Ołomuńca; 20,000 ludzi w Tyrolu opierając się ochotnikom Garibaldego i 50,000 wojska w Weronie, Mantui, Peschiera, Legnano i Wenecji; korpus 10,000 ludzi broniący przejść Piave w odwrocie ku Weronie; dywizja 8,000 ludzi armji związkowej w odwrocie ku Manheim. 2) armja związkowa tworząca 8 korpus księcia Aleksandra heskiego w odwrocie ku Augsburgowi i starająca się połączyć z korpusem bawarskim, składała się z 60,000 heseńczyków, austrjaków, badeńczyków, wirtembergczyków i t. d. 3) Korpus bawarski pobity w Kissingen w odwrocie przez Würzburg ku Augsburgowi składał się z 50,000 ludzi. 4) Reszta armji bawarskiej składająca się z 50 do 60,000 ludzi znajdowała się w drodze ku Monachjum i Norymberdze. 5) Armja włoska rozdzielona na dwie armje: jedna Cialdiniego składająca się z czterech korpusów i maszerująca ku Adydze dla przejścia tej rzeki i udania się na północ, składała się z 150,000 ludzi; druga jenerała La Marmora składała się z trzech korpusów i posiadała swoją kwaterę główną w Ferrarze, gdzie znajduje się król włoski. 6) Armja pruska składała się z trzech armij: jedna księcia Fryderyka Karola od Znaima do Ober Hollabrun i Lundenburga z dywizjami rozdzielonemi i 8-m korpusem rozpołożonym pomiędzy Budweis a Linz na drodze do Linz; druga następcy tronu w Brünn z dywizjami rozdzielonemi w Königgrätz i w Prerau; korpus latający ochotników Stolberga ku Prerau; kwatera główna w Brünn. 7) korpus składający się z dwóch dywizij Manteuffla i dywizji związkowej mieszanej od od Frankfurtu do Moguncji i Darmsztadtu z kwaterą główną w tem ostatniem mieście. Trzecia armja rezerwy, której cztery korpusy zorganizowane znajdowały się już pod dowództwem w. księcia meklemburgskiego w marszu ku Saksonji. Liczba tych trzech armji wynosiła w ogólności przeszło 400,000 ludzi. *(La Fr.)*

* Według dzienników austrjackich spis korpusów armji, które tworzą armję naddunajską pod dowództwem arcyksięcia Albrechta jest następujący: 1. Korpus hr. Gondrecourt (poprzednio Clam-Gallas); 2. korpus hr. Thun; 3. arcyksięcia Ernesta; 4. Zaiczka (poprzednio hr. Festetits); 5. Rodicha (przybyłego z armji południowej); 6. Ramminga; 7. Mollinari (przybyłego z armji południowej); 8. Webera (poprzednio arcyksięcia Leopolda); 9. Hartunga (przybyłego z armji południowej); 10. korpus Gablenza. Dywizje kawalerji znajdują się pod dowództwem jenerałów Edelsheima, Taxis, Pulsa (przybyłego z armji południowej), Schlezwig i Coudenhove. Pułkownik Purker przydzielony został do jeneralnego sztabu; kancelarją działań wojennych kieruje jenerał m. Paumgarten. *(Nord.)*

* *Passau, 19 lipca.* Król hanowerski przejeżdża w tej chwili (2 godzina w nocy) przez miasto udając się do Linz. *(Wien. Abp.)*

* *Leer* (w Fryzji wschodniej), *23 lipca.* W znaczniejszych miastach i w większej części okręgów wiejskich w Fryzji wschodniej, podpisywane są adresa za przyłączeniem kraju do Prus. *(Wolffs T. B.)*

* *Frankfurt nad M., 22 lipca.* Wojska południowo-niemieckie mają być skoncentrowane na południe od Moguncji, w sile 120 do 130,000 ludzi. Król wirtembergski udał się do obozu swych wojsk, ażeby stanąć na ich czele. *(Nordd. A. Z.)*

* *Sztutgard, 22 lipca.* (Depesza otrzymana przez Paryż.) Pierwsza i druga rezerwa wirtembergska powołane zostały do obrony kraju. *(Tamże.)*

* *Karlsruhe, 20 lipca.* Wczoraj rozpoczęło się regularne oblężenie Moguncji; statkom nie wolno już przechodzić tamtędy i ruch na drodze żelaznej został wstrzymany. *(Karlsr. Z.)*

* *Berlin, 23 lipca.* Nie wiadomo dotąd, czy Moguncja, sposobiąca się do tego, że ma być na dobre obleganą, zostanie obsaczona według wszelkich prawideł sztuki wojennej; tymczasem zaś pisma południowo-niemieckie donoszą, że Moguncja została obsaczoną. Armja meńska zwraca naturalnie największą uwagę na odparte wojska bawarskie i związkowe, dla obserwowania których posłano całą dywizję do Aschaffenburga nad Menem. Gdzie mianowicie znajdują się pomienione pobite wojska i co zamierzają one przedsięwziąć, jest to na teraz zagadką. Pisma wirtembergskie donoszą, że wojska związkowe połączyły się pod Würzburgiem z bawarczykami, że król wirtembergski udał się do swej armji i że siły zbrojne południowo-niemieckie, wynoszące od 120 do 130,000 ludzi, rozpoczną wkrótce działania zaczepne. Lecz wątpić należy na teraz o prawdzie tej wiadomości, gdyż najpierw 8-my korpus armji związkowej nie opuścił jeszcze całkiem linji Neckaru, powtóre, podana powyżej liczba wojsk południowo-niemieckich jest przesadzona, i po trzecie, byłoby to prawdziwym cudem, gdyby armja rzeszy niemieckiej poważyła się na wszczęcie działań zaczepnych. Jeżeli zaś wbrew oczekiwaniom tak się stanie, w takim razie spodziewać się należy takiego jedynie rezultatu, że wojska południowo-niemieckie zostaną razem pobite i ze Bawarja stać będzie otworem do rozleglejszych z innej strony działań wojennych. *(Nordd. A. Z.)*

* *Berlin, 23 lipca.* Tajny radca poselstwa Wentzel, były minister-rezydent pruski przy dworach darmsztadzkim i wiesbadeńskim, przeznaczony został obecnie do zostawania przy wodzu naczelnym armji meńskiej i udał się 21-go b. m. na swe nowe stanowisko. *(Tamże.)*

* *Paryż, 23 lipca. Monitor* donosi, że flota włoska, na skutek porażki doznanej koło wyspy Lissa, zmuszoną została do cofnięcia się do Ankony. *(Wolffs T. B.)*

* *Triester Z.* donosi, że wojska włoskie wkroczyły do Mira nad Brentą pod Wenecją i wysadziły w powietrze w trzech miejscach mosty na lagunach. Donoszą także, iż wojska włoskie zajęły Conegliano, i że na drodze żelaznej pasażerowie przyjmowani są tylko do Pardenone.

* Działania przedsiębrane przez flotę włoską przeciw wyspie Lissa, są łatwe do zrozumienia. San-Giorgio, główne miasto tej wyspy, liczące od 3 do 4,000 mieszkańców, leży na brzegu północno-wschodnim, w zatoce głębokiej i wązkiej. Austrjacy zbudowali tam port wojenny, strategiczne zaś znaczenie tego punktu okazuje się ztąd, że panuje on nietylko nad morzem pomiędzy Raguzą i Pola, lecz także nad wejściem do Spalato i Sebenico, gdzie austrjacy mają swoje składy węgla kamiennego. Jakkolwiek ten materjał jest w złym gatunku, nabywa on atoli wielkiej wartości, jak skoro silna flota przecina komunikacje z morzem śródziemnem. — Nic nie słychać o działaniach jenerała Cialdiniego, które musiały być teraz zawieszone. Wiadomości o działanich wojennych Garibaldego brzmią niepomyślnie, lecz pod tym względem czekać należy na dalsze potwierdzenie. Za to reorganizacja prowincij zajętych w Wenecjańskiem postępuje szybko. Punktem środkowym administracji tych prowincij jest na teraz Padwa. Na komisarzy przeznaczeni zostali: do Padwy margrabia Pepoli, do Vicenzy p. Mordini i do Rovigo p. Altieri. *(Nordd. A. Z.)*

*(Ogród botaniczny). W zeszłą niedzielę o godz. 6-ej z południa JW. Hr. Namiestnik raczył zwiedzić tutejszy ogród botaniczny. Pomimo nie dość przyjaznej w tym dniu pogody i rozmiękłego od deszczów gruntu, JW. Hrabia, dla przekonania się o postępie ogrodu raczył przejrzeć wszystkie części, t. j. szkółkę botaniczną, arboretum, rośliny oranżeryjne na wolne powietrze wystawione i w końcu cieplarnie. Znacznie już posunięta w roku bieżącym restauracja szkółki botanicznej, urządzone w środku aquarium dla roślin wodnych flory krajowej, wysadzona w tym roku linja drzew, po większej części północno-amerykańskich, zagajona drzewami iglastemi, tak zwana, góra kalwarja, zwracały uwagę dostojnego gościa, który po obejrzeniu całego ogrodu raczył wyrazić swoje zadowolenie i łaskawie oświadczył, iż w ogrodzie botanicznym takie już na drodze ulepszeń znajduje zmiany, że go i poznać trudno. To pochlebne głównego dobroczyńcy i opiekuna ogrodu zdanie będzie niewątpliwie nowym bodźcem dla uczonego dyrektora Alexandrowicza do prowadzenia dalej szczęśliwie rozpoczętego dzieła restauracji tyle ważnej dla kraju instytucji.

* (Wieczór muzykalny). W przyszłą sobotę, t. j. dnia 16 (28) lipca o godzinie 8-ej wieczorem, danym będzie w resursie kupieckiej wieczór muzykalny, w uiluminowanym ogrodzie, przy puszczeniu fontanny z różnemi odmianami i świateł elektrycznych, dla członków resursy z familją i dla zaproszonych przez tychże gości, a następnie kolacja składkowa.

* (Organ w kościele po-bernardyńskim). Wczoraj w obec znawców, odbyło się odebranie i próba świeżo odrestaurowanego przez p. Mielczarskiego w kościele po-bernardyńskim organu, obecnie należącego do najznakomitszych w kraju. ф.

* Nr. 43 *Bluszczu*, wyszedł z druku i zawiera: — Miłość (poezja) p. E. G. —Kobieta misjonarz (dok.) — Nauczycielka (c. d.)—Paryzkie nowiny.—Dodatek: — Ubranie podróżne lub spacerowe (z ryc.)—Deseń na szlak krzyżową robotą (z ryc.) — Suknia z wysokiem stanikiem i baskiną peplos (z ryc.) — Suknia z baskiną (z ryc.)—Suknia z baskiną dla dziewczynek od 6—8 lat (z ryc.)—Kaftanik cluny z baskiną (z ryc.) - Bluza z niebielonego płótna (z ryc.) — Bluza z litografowanego irlandzkiego płótna (z ryc.)—Ubranie dziecinne (z ryc.)—Przegląd mód.

* Nr. 29 *Zorzy*, wyszedł z druku i zawiera: — Nawrócona (pow.) p. Z. Ścisławską. — Modlitwa codzienna dla każdego sługi. Hymn do Matki Boskiej (wiersz) p. ks. J. G...tz.—Pogadanka o świecie i t. d. (4 i 5 dzień stworzenia, rośliny, zwierzokrzewy, płazy, ryby i ptastwo.) - Rady lekarskie (koklwa) p. dr. Karwackiego. — Użycie ziół (szlaz) p. Tegoż. — Żarty Księcia panie-kochanku i zagadka.

---

* (Karety pocztowe w kraju zakaukazkim). Na mocy upoważnienia Wielkiego Księcia Namiestnika Kaukazu, od 1-go lipca zaczęły kursować karety pocztowe między Tyflisem, Kutaisem, Erywanem, Nachyczewanem i Dzulfą. *(Goł.)*

* (Susły). W nadazowskich stepach rozmnożyły się susły w tak wielkiej ilości, że w berdjańskim powiecie, w ciągu dwóch miesięcy, od 1 kwietnia do 1 czerwca, wytępiono ich około miljona sztuk. W Taganrogu, Berdjańsku i w Rostowie nad Donem, wyznaczona została zapłata za każdego susła. W powiecie berdjańskim w kilku gminach postanowiono, że każdy włościanin rządowy powinien wytępić 30—40 susłów, a każdy kolonista 250. *(Odes. Wiest.)*

* (Cholera). Podług doniesień miejscowych dzienników, w m. *Kijowie* do 26 czerwca v. s. było chorych na cholerę 137 osób; 27 czerwca zachorowało 59, zmarło 18, wyzdrowiało 1; 28 zachorowało 55, zmarło 18, wyzdrowiało 19; pozostało w szpitalach i mieszkaniach 195 chorych. W m. *Ekaterynosławiu* od 1 do 14 czerwca, z pomiędzy 170 chorych na cholerę zmarło 44 osób, wyzdrowiało 33, pozostało 93 chorych. *(Goł.)*

Ameryka.

* (Nowy bil.—Kanada.—Uroczystość narodowa.—Pożar). *Nowy Jork, 7 lipca.* Nowy bil w przedmiocie biura murzynów usamowolnionych został stanowczo przyjęty przez obie izby, na posiedzeniu z 3-go lipca. Bil ten ogranicza do trzech lat czas istnienia tego biura, i stanowi, że właściciele gruntów skonfiskowanych, oddanych murzynom usamowolnionym przez Shermana lub podwładnych mu jenerałów i położonych na wyspach przy brzegu Karoliny południowej, znanych pod nazwą Sea-Islands, mają prawo wejść niezwłocznie na nowo w posiadanie swych dóbr, chyba że zgodzą się na to, ażeby dano im w zamian za te grunta wynagrodzenie pieniężne. Panuje przekonanie, że prezydent Johnson nie odmówi tym razem swego podpisu dla bilu w ten sposób zmodyfikowanego.— Na posiedzeniu z 2-go lipca, p. Banks (z Massachussets) złożył w izbie projekt do prawa w przedmiocie przyszłej anneksji do Stanów Zjednoczonych, tak Kanady, jak i innych prowincij angielskich położonych w Ameryce północnej. P. Banks proponuje, ażeby rząd Stanów Zjednoczonych wziął na siebie dług prowincjonalny, wynoszący 85,700,000 dolarów, i wyznaczył indemnizację w wysokości 10,000,000 dolarów dla towarzystwa zatoki hudsońskiej. Po dopełnieniu tej formalności, prezydent Stanów Zjednoczonych wydałby proklamację donoszącą, że Nowa Szkocja, Nowy Brumświk, Kanada wschodnia i Kanada zachodnia, terytorja Kolumbji, Selkirk'u i t. d., przyjmują się do składu Unji w charakterze stanów i terytorjów. *New-Jork-Herald* powiada, że w przewidywaniu powrotu stanów południowych do Unji i mającego wkrótce nastąpić przypuszczenia ich reprezentantów do kongresu, stronnictwo radykalne proponuje przyłączenie Kanady i podzielenie jej na taką liczbę stanów, jaka potrzebną będzie dla zachowania większości w kongresie. Pomimo tego objaśnienia pisma p. James Gordon Bennett'a, nikt nie wziął na serjo propozycji p. Banks'a, która odesłaną została do komisji do spraw zagranicznych. – Uroczystość narodowa z 4-go lipca, będącego rocznicą niepodległości Stanów Zjednoczonych, obchodzoną była jak zwykle. Nigdy jeszcze manifestacje *młodej Ameryki* nie były głośniejsze, ku wielkiemu niezadowoleniu spokojnych obywateli. Na nieszczęście, radość dnia tego przyćmioną została z powodu najstraszniejszego z pożarów, jakie trapiły kiedykolwiek Stany Zjednoczone. Wieczorem wybuchł ogień w jednym z warsztatów okrętowych w Portland (Maine). Silny wiatr południowy rozniecił płomienie na wielkiej przestrzeni, i połowa tego miasta, będącego punktem środkowym handlu w stanie Maine, stała się pastwą pożaru. *(La Patr.)*

Anglja.

* (Meeting reformistowski). Knowania stronnictwa radykalnego w Anglji wzmogły się od czasu objęcia steru rządu przez torysów. Liga reformistowska zwołała na 23-go b. m. wielki meeting, który miał odbyć się w Hyde-Park, w Londynie. Lecz z polecenia ministra spraw wewnętrznych, dyrektor policji zabronił tego meetingu, gdyż tłumne zgromadzenie ludu pozostaje w sprzeczności z przeznaczeniem tego parku. Liga atoli uznała ten zakaz za przeciwny prawu i postanowiła, że meeting przyjdzie go skutku. Nie wiadomo jeszcze, czy meeting ten odbył się. Jeżeli miał on miejsce, w takim razie musiały zajść w Hyde-Park wielkie kolizje pomiędzy policją i przyjaciołmi reformy. *(Nordd. A. Z.)*

Austrja.

* (P. Benedetti). *Wiedeń, 20 lipca.* Donosiliśmy że p. Benedetti otrzymał rozkaz udać się do kwatery głównej pruskiej, dokąd przyjechał w d. 11 lipca. Od tego czasu zwycięzki postęp naprzód armji pruskiej ku stolicy Austrji był powodem, iż p. Benedetti udał się do Wiednia, gdyż z powodu regularnej komunikacji na drogach żelaznych i telegraficznych pomiędzy Wiedniem a Paryżem, mógł on ztamtąd daleko łatwiej znosić się z swoim rządem, niż przez kraje północne, gdzie komunikacja została przerwaną. Przybywszy w d. 19 lipca do Wiednia p. Benedetti udał się zaraz do księcia Gramont swojego kolegi i w towarzystwie jego złożył tego samego dnia polityczną wizytę hrabiemu Mensdorff-Pouilly. Tymczasem otrzymał on osobnym kurjerem projekt preliminarjów pokojowych wypracowany przez gabinet tuileryjski, który zalecał go do przyjęcia przez Prusy. W skutek tego wyjechał on na drugi dzień z Wiednia do kwatery głównej króla pruskiego, gdzie wywiązał się z swojej misji z zupełnem powodzeniem, gdyż, jak donosi *Monitor*, król pruski przyjął podstawy preliminaryjne zaproponowane przez Francję. Dla przyspieszenia zatem zawarcia rozejmu, ambasador francuzki w Wiedniu otrzymał od swojego rządu instrukcję, ażeby odpowiedź Austrji na projekt preliminarjów pokojowych, który książę Gramont upoważniony został przedstawić do przyjęcia cesarzowi austrjackiemu, przesłał wprost telegrafem do kwatery głównej pruskiej i króla Wiktora Emanuela. *(Mém. dipl.)*

* (Sprawy węgierskie). *Peszt, 17-go lipca. Hon* powiada, że zwołanie sejmu, nie przyniosłoby w tej chwili żadnej korzyści; w obecnych niebezpieczeństwach, może tylko dać ratunek posiadający zaufanie narodu rząd odpowiedzialny tak dla Węgier jak i Austrji. *Naplo* oświadcza, że największem życzeniem Węgier jest postawienie się na gruncie układów i wynalezienie w prawie i słuszności siły, która zapewnić może związkowi federacyjnemu pomoc, a sobie samej pewność. Węgry mogłyby wiele uczynić, ale ręce ich są związane, które jedynie tylko rząd parlamentarny mógłby im rozwiązać. *Lloyd* żąda w swoim wstępnym artykule zamianowania rządu parlamentarnego, gdyż niepodległość Węgier musi być uznaną za jedno przykazanie sankcji pragmatycznej, tak samo jak Węgry uważają za drugie przykazanie bezpieczeństwo i dalszą egzystencję monarchji. *(Wien. Abp.)*

Francja.

* (Kochinchina. — Wojsko francuzkie w Meksyku). Z Tulonu donoszą pod dniem 21 b. m., że parostatek transportowy *Ardèche*, odpłynął dnia poprzedniego do Aleksandrji, mając na swym pokładzie piechotę marynarki, przeznaczoną do Saïgon. Wojska te wsiądą w Suezie na parostatek transportowy *Orne*, który przybył tam niedawno z Kochinchiny.—Piszą także z Tulonu, że otrzymano tam rozkaz przysposobienia kilku okrętów transportowych, przeznaczonych do przewiezienia z Meksyku do Francji wojsk francuzkich. *(La Patr.)*

Niemcy.

* (Ruch na drogach żelaznych). Z Drezna donoszą pod dniem 13 b. m.: Komisja królewsko-pruska eksploatacji dróg żelaznych i dyrekcja królewsko-saska dróg żelaznych rządowych, podają do wiadomości powszechnej, że z dniem dzisiejszym otwarty zostaje na nowo, jakkolwiek w ograniczonych rozmiarach, ruch osobowy i towarowy na linjach dróg żelaznych rządowych w zachodniej części Saksonji i na drodze żelaznej prywatnej z Gössnitz do Gera. Pasażerowie będą mogli jeździć temi drogami jedynie pod kontrolą co do ich legitymacji, przyczem bilety na jazdę wydawane będą jedynie poddanym pruskim i saskim niepodejrzanym, oraz poddanym tych państw, które nie wiodą wojny z Prusami. *(Wien. Z.)*

Prusy.

* (Parlament niemiecki. — Zaprzeczenie). *Berlin, 21 lipca.* Wyborcy do parlamentu niemieckiego mają być zwołani w końcu pierwszej połowy sierpnia. Powiadają, że wybory odbędą się za pomocą bezpośredniego głosowania powszechnego.— Zaprzeczają pogłosce o zamiarze rządu pruskiego zaciągnięcia pożyczki. *(La Patr.)*

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 22 lipca.

Telegram rządowy.—Z Węgier.

Dziś rano ogłoszono plakatami depeszę telegraficzną o zwycięztwach oręża austrjackiego na morzu.

Pesti Naplo, organ jak wiadomo, Deaka ogłosił artykuł, którego treść przesłano telegrafem dziennikom wiedeńskim.

Podaję z niego wyjątki:

„Monarchja znajduje się w największem niebezpieczeństwie.

„Węgry stoją nad brzegiem wątpliwej przyszłości. Fatum związało nas razem. W tym związku szukała monarchja siły, Węgry bezpieczeństwa. Dla tego też oddziaływa los monarchji na los Węgier.

„Jakiego rodzaju będzie to oddziaływanie, teraz wiedzieć nie możemy, lecz właśnie dla tego musimy się wystrzegać *zbytku ufności, albo trwożliwą bezczynnością* narażać na niebezpieczeństwo losy naszej ojczyzny. Musimy stanąć na podstawie którą stanowią traktaty, prawo, legalność. Musimy wypowiedzieć ponownie, że adresy sejmu są wyrazem życzeń i poczucia prawnego narodu.

„Musimy się ponownie odwołać na to, że... *cierpienia* Węgier datują się od chwili zniweczenia tych traktatów...

„Jest najwyższem życzeniem narodu znaleść w prawie i w ustawach tę siłę, która może udzielić ojczyżnie bezpieczeństwo.

„Życzenie to jednak wymaga śpiesznego zadośćuczynienia. Niebezpieczne położenie monarchji niedozwala najmniejszej zwłoki.

„Jeżeli Węgry dla monarchji jeszcze uczynić co mogą, to jest to wtedy tylko możliwe, jeżeli na czele Węgier stanie rząd, w którym naród upatrywać będzie rękojmie swego bytu.“ ♂.

Paryż, 19 lipca.

Położenie polityczne: układy. — Książę Metternich życzy sobie opuścić swe stanowisko.—Porażka doznana przez ochotników garibaldyjskich, zapał włochów. — Artykuł *Dziennika Poznańskiego*.—Komitet reprezentacyjny: przybycie Taczanowskiego.

Powiadają tu, że wymagania Prus nie są tak przesadzone jak sądzono. Nie ulega wątpliwości, że mocarstwo to chce koniecznie wyłączyć Austrję ze związku niemieckiego, lecz po otrzymaniu tego ustępstwa, okazuje ono pod wszelkiemi innemi względami dość zgodne usposobienie. Powiadano mi, że gdyby rzeczy inaczej się miały, Francja przestałaby pośredniczyć w układach i zaczęłaby może sama działać; ponieważ atoli pośredniczy ona w dalszym ciągu, przeto okazuje się ztąd, że program pruski może być przedmiotem układów. Pod tym względem jestem tylko echem

lecz echem opinji bardzo rozpowszechnionej w kilku tutejszych sferach politycznych.

Niektóre dzienniki utrzymują, że książę Metternich upraszał cesarza Franciszka Józefa o odwołanie go ze stanowiska ambasadora w Paryżu; krok ten przypisywany jest położeniu układów z Włochami.

Ochotnicy garibaldyjscy zostali pobici w dolinie rzeki Chiese; pozostawili oni na placu 200 zabitych i cofnęli się ku Caffaro. Pomimo że oręż włoski nie ma powodzenia i że tak wojska królewskie jak i ochotnicy doznają porażki przy każdem spotkaniu, pomimo to panuje we Włoszech większy niż kiedykolwiek zapał: Wenecja już nie wystarcza dla Włoch, potrzeba im zdobyć Tyrol i Istrję, należy ścigać flotę austrjacką aż na morze Baltyckie, jeżeli ona tam się uda, a armję austrjacką aż do samego Wiednia.

Dziennik Poznański z 15 b. m. mieści w sobie artykuł, poddający polakom galicyjskim myśl zbuntowania się. Dla czego deputowany Żychliński nie idzie tam organizować bandy w Galicji? Widać, że łatwiej jest posyłać ludzi na rzeź niż narażać się samemu. Spodziewać się należy, że zdrowy rozsądek galicjan sprzeciwi się namowom pochodzącym z Poznania i że mieszkańcy Galicji pójdą za przykładem mieszkańców Pesztu i Budy, którzy nie chcą słuchać manifestów Kossutha i spółki.

Komitet reprezentacyjny, nazywany inaczej komitetem zjednoczenia, komitetem nad komitetami, zjednoczeniem wszystkich zjednoczeń, zgromadzi się dziś wieczorem na posiedzenie nadzwyczajne, dla naradzenia się nad tem, jak należy nadal postępować. Taczanowski, który przywiózł ważne, jak powiadają, wiadomości z Szwajcarji, znajdować się będzie na tem posiedzeniu, z którego sprawozdanie zostanie mi doręczone dziś jeszcze wieczorem przez jednego z siedmiu (taki tytuł przybrali członkowie komitetu nad komitetami). Mam zaszczyt oświadczyć emigracji, że najbardziej patrjotycznym z liczby siedmiu nie jest bynajmniej ten, którego ona ma za takowego. *A. M.*

Zürich, 13 lipca 1866.

Wypadek nadzwyczajny w kronice Oślej góry. — Śledztwo, aresztowania i domysły z tego wypadku.—Adres ułożony przez Kurowskiego, naczelnego wodza jedenastu.—Brak odpowiedzi na podanie Bosaka.—Wniosek p. Planta w przedmiocie ogólnego uzbrojenia Szwajcarji. — Broń. — Projekt Langiewicza wywołania rewolucji w Galicji.—Komisja werbunkowa.—Cyrk Meyera i delegacja Gillera.—Opitz i Kurowska.—Pseudonim Puchacz, etc.

Onegdajszego dnia nad wieczorem, wydarzył się na Oślej górze następujący wypadek: Plater siedząc po obiedzie samotnie w altanie ogrodu (o trzysta mniej więcej kroków od jego rezydencji odległej), zajęty układaniem wojennych planów i zmianą karty Europy, został z nienacka pomiędzy godziną 5-ą a 6-tą napadnięty przez pięciu zamaskowanych złoczyńców, którzy związawszy go jak barana, rozebrali do koszuli i straszliwie obili. Po skończonej operacji, która trwała nie dłużej nad kwandrans czasu, oprawcy pozabierali leżące na stole papiery, garderobę zdjętą z hrabiego, zegarek ze złotym łańcuszkiem, portmonetkę z pieniędzmi (w której według podania Platera, znajdować się miało złotem 1020 franków i około 30 franków monetą drobną zdawkową) i z tem wszystkiem umknęli przez parkan ogrodu. Na wpół żywy hrabia, przeszło dwie godziny jeszcze po tej tak dotkliwej katastrofie leżał w altanie skrępowany postronkami, z zapchaną trawą, gałganami, liśćmi i ziemią gębą, nim przez służbę pałacową dostrzeżony został.

Dyrektor policji (szwajcarskiej) uwiadomiony tegoż samego wieczora przez sekretarza Platera o całem zdarzeniu, przedsięwziął energiczne środki w celu wykrycia sprawców. Naczelny wódz jedenastu uciekinierów Kurowski, czynnie w tem dopomaga policji. Dziewięciu uciekinierów, głośnych z awantur, zostało wczoraj przez policję wezwanych do wylegitymowania się z przepędzonego przez siebie czasu. Trzech z nich: Godlewski, Fall i Kętrzyński—również i kilku mieszkających tu bez meldunku, jako mocno o udział w tej sprawie podejrzanych, zostało aresztowanych.

Emigranci nasi z powodu tego wypadku, najrozmaitsze czynią domysły i wnioski. Jedni naprzykład utrzymują, że napaść ta na Platera, jest dziełem Gillera et consortes;—drudzy, że to jeden z lokai hrabiego, przez tegoż czynnie pokrzywdzony i przed kilku dniami odpędzony, wypłatał mu takiego figla,—inni znów obwiniają o to mierosławczyków. Bądź co bądź, zawsze czyn ten w tajemnicy długo nie pozostanie. Jeżeli istotnie nasi uciekinierzy (co jest najprawdopodobniejszem) dopuścili się tego występku, to przy pierwszej lepszej sposobności, czy to bójce jakiej, kłótni lub hulance, zdradzą się oni sami i wkrótce dowiemy się prawdy.

Hrabia od wczoraj silną ma gorączkę, w której wrzeszczy na całe gardło: „skandal! hańba! oprawcy!"... etc.

Kurowski wystosował do Platera sążnisty adres podpisany przez siebie, pannę Władysławę i jedenastu przyszłych zdobywców północnej Rosji. W adresie tym, pomiędzy innemi, naczelny wódz pocieszając Platera, powiada: „wielki mężu! jaśnie wielmożny obywatelu! otrzymane przez was plagi, nie hańbę, lecz zaszczyt nam przynoszą!"... Zakończenie zaś adresu jest takie: „O jakże niżej podpisani byliby szczęśliwi, gdyby Opatrzność dozwoliła im była nadstawić za ciebie, o wielki mężu, swych grzbietów!"... (dosłownie). Adres ten ma być wręczony Platerowi, skoro go tylko gorączka ominie.

Bosak dotąd jeszcze na podanie swoje o uzbrojenie uciekinierów, żadnej od rady związku szwajcarskiego nie otrzymał odpowiedzi.

Na posiedzeniu rady związku szwajcarskiego w d. 14-ym b. m. odbytem, w interesie dotyczącem uzbrojeń na wypadek wojny powszechnej, p. Planta członek rady, uczynił wniosek zaprowadzenia ogólnej organizacji wojennej w całej Szwajcarji i uzbrojenia wszystkich mieszkańców zdolnych do noszenia broni. Wniosek ten ma być dziś na posiedzeniu tejże rady roztrząsany.

Cała armja szwajcarska ma być w krótce zaopatrzoną w broń nowej konstrukcji. Jeden z amerykańskich przedsiębierców zawarł już z rządem tutejszym kontrakt o dostawę tej broni. Działa również zostaną zmienione.

Na wypadek wojny europejskiej, Langiewicz zamierza swoje operacje wojownicze rozpocząć w Galicji przez wywołanie tamże rewolucji. Jego komisja werbunkowa (której, regimentarz v. naczelnik strzelców Horodyński, dotąd mimo rozkazu Bosaka nie rozpędził) czynności swoje w dalszym ciągu z całą energją kontynuje.

Przybył tu d. 14 b. m. amerykański cyrk konnych jeźdźców pod dyrekcją Meyera et comp. Jak tylko Giller dowiedział się o przyjeździe samego pana Meyera do Zürichu, wysłał zaraz do niego delegację z propozycją, czyby nie mógł dać kilku przedstawień na korzyść sprawy narodowej polskiej. Pan Meyer odpowiedział, że sprawy polskiej zupełnie nie zna i pierwszy raz o niej słyszy, lecz gdyby mu nawet i znaną była, nicby uczynić nie mógł, z tej przyczyny, że sam zaledwie ze swą trupą wyżyć może.

Na uroczystości strzeleckiej w bieżącym miesiącu w kantonie berneńskim, Opitz z panią Kurowską kwestowali publicznie, na korzyść uciekinierów Platera. Fundusz ztąd zebrany, nie pokrył nawet połowy wydatków jakie kwestarze ponieśli na koszta podróży.

Pomimo usilnych starań Platera i Taczanowskiego, policja nie dozwoliła pseudonimowi Puchaczowi pozostać w kantonie zürichskim. Kryje on się dotąd na oślej górze. Uciekinierzy tak Platera jako i Taczanowskiego gromadzą się w każdą środę i niedzielę na Oślą górę, dla słuchania wykładów byłego profesora wojennych akademij.

Rada czytelni w Café du Nord, Plater, Giller, Stempkowski i Steczkowski (każdy oddzielnie), wnieśli do departamentu poczt w Bernie zażalenie z powodu, że ich *Dziennik Warszawski* niedochodzi.

Z powodu znacznej liczby uciekinierów zgłaszających się do komisji werbunkowej Langiewicza, taż komisja zredukowała pierwotną wysokość wynagrodzenia dawaną każdemu przy zapisywaniu się o połowę t. j. dziś każdy dostaje od $2\frac{1}{2}$ fr. do $7\frac{1}{2}$.

Tyszka wynalazł sobie łatwy sposób zarobkowania. Wystawił stół na placu jarmarcznym porysowany w różne zygzaki i za opłatą 10 cent. (5 groszy) wróży babom przyszłość. Q.

Kilka słów, jako materjał do historji rewolucyjnej żandarmerji ostatniego powstania.

(Artykuł czwarty i ostatni.)

Gwałty i zbrodnie popełnione przez rewolucyjną organizację powiatu warszawskiego w marcu 1864 r. koło wsi Domaniewa. —Rządca tej ostatniej wsi, Szczęsny Wilkowski. — Żandarm Stanisław Kaliński.—Zjazdy. — Dwa podpalenia. — Niedoszłe do skutku morderstwo sołtysa wsi Wawrzyszewa. — Spotkanie Pisanka z Biernadzkim. — Aresztowanie obywateli wsi Bożętyna.—Dwa wyroki śmierci.— Zabójstwo lokaja Julka nieznanego z nazwiska, we wsi Domaniewie.—Zabójstwo kolonisty Gmocha.— Schwytanie zabójców.— Kilka słów o charakterze tych ostatnich.—Kara śmierci naczelnika żandarmów wieszających powiatu warszawskiego, Pisanka i jego pomocnika Kubalskiego.

(Ciąg dalszy *)

Przekąsiwszy i wypiwszy po kilka kieliszków wódki, obaj ci żandarmi wyszli z pokoju i na podwodzie wymuszonej od p. G., pojechali do karczmy, odległej o wiorstę od dworu. Reszta zaś pozostała we dworze, czekając na rozwiązanie sprawy; Gmoch tej nocy nie był w karczmie. Spał on na wsi, u siebie w chałupie, a dla tego Wojcicki i Kaliński, wypytawszy się synów Gmocha znajdujących się w szynku o położeniu chałupy, udali się na wieś. Józef Gmoch, starszy syn kolonisty, jakby przeczuwając nieszczęście, przywołał nocnego stróża i zaczął mu dawać polecenie, żeby bocznemi drogami dał znać ojcu o przybyłych i pytających się o niego powstańcach. Ale zaledwie wytłomaczył stróżowi o co chodzi, kiedy podjechał konno Kubalski.

— Coście wy za jedni, spytał stojących po rusku (*). Józef Gmoch odpowiedział.

— Nie bójcie się, ja jestem ruski żołnierz, dalej mówił tymże językiem Kubalski, przyjechałem naprzód, za mną idzie oddział. A jakby chcąc dowieść prawdy swych słów, Kubalski stanął na strzemionach i zaczął wołać: „hej, wy, prędzej", potem nagle zwróciwszy się do Józefa Gmocha i młodszego brata, który wyszedł z karczmy, kazał im, trzymając rewolwer w ręku, prowadzić się do chałupy ojca.

Pięćdziesięcioletni, szanowany w okolicy starzec, Gmoch, niejako przeczuwał swą śmierć. Według zeznań żony, poprzedniego dnia wieczorem był smutny, a tłoczony jakiemsiś ciężkiem uczuciem, nie mógł zasnąć. Było około pierwszej w nocy, kiedy starzec wstał z łóżka i poszedł napić się wody. W tej samej chwili zastukano do okna.

— Kto tam? zapytał Gmoch.

— Swoi, zawołał ze dworu Wojcicki; otwórz Gmochu, przyjechaliśmy do ciebie po wódkę.

— Wódki tu niema, odrzekł Gmoch, a otworzyć nie mogę, gdyż surowo zakazane jest przez władzę. Tymczasem tłoczony przeczuciem, starzec przeżegnał się, i zwróciwszy się do żony powiedział, że pewno to przyjechali złoczyńcy, żeby go zabić.

Wojcicki nie przestawał stukać. Wkrótce podjechał Kubalski, poprzedzany przez dwóch synów Gmocha.

— Prawdę mówią, że Gmoch szelma, rzekł do niego Wojcicki; nie tylko wódki, ale wody nawet nie chce nam dać się napić, chociaż go tak prosimy.

— Otworzy, odparł stanowczo Kubalski i kazał starszemu synowi Józefowi, przyłożywszy mu rewolwer do piersi, prosić ojca aby otworzył drzwi.

Syn wykonał rozkaz.

— O mój Boże! zabiją mego syna, zawołał w rozpaczy starzec; nie ma co robić, trzeba ginąć. Następnie, zapaliwszy świecę, nieszczęsny, uzbroiwszy się w łopatę stanął koło drzwi i odsunął zasówkę.

Kubalski z rewolwerem w ręku wszedł do chałupy i zaczął mierzyć do starca, ale ostatni nie wytrzymał i rzucił się na niego. Natenczas Kubalski krzyknął:

— Pała (Wojcicki), bij szelmę kolonistę.

Nie było potrzeby powtarzać rozkazu; Wojcicki, według zeznania Kubalskiego, był zupełnie pijany, i wydobywszy sztylet, uderzył Gmocha w bok. Starzec zachwiał się i oparł się o stojącą blisko kolebkę; żona starca pochwyciwszy swe sześciomiesięczne dziecko, prawie bez zmysłów upadła twarzą na pościel. Świeca stojąca niedaleko na stołku, od silnego ruchu przewróciła się i zgasła.

— Ognia! krzyknął Kubalski. Kiedy szukali i zapalali świecę, Józef Gmoch odprowadził swego ojca pod rękę do drugiej izby i zamknął za sobą drzwi. Spostrzegłszy to, i obawiając się aby starzec nie pozostał przy życiu, złoczyńcy zapalili świecę i rozkazawszy ja trzymać młodszemu synowi, silnie naparli na drzwi i wdarli się do drugiej izby.

— Dobijaj go, zakomenderował Kubalski. Wojcicki podbiegł do Gmocha i zadał mu kilka mocnych ciosów w plecy. Kubalski zaś przez ten czas mierzył do żony nieszczęsnego kolonisty, spuścił kurek, ale na szczęście spaliło na panewce.

Tymczasem ktoś z domowych wybiegł na dwór i zaczął wołać pomocy. Przestraszeni tem złoczyńcy, wskoczyli na konie i cwałem popędzili drogą ku wsi Parzniewu. Niedojeżdżając kolei żelaznej, spostrzegli stojącą niedaleko pikietę kozacką i puściwszy podwodę z furmanem, poszli piechotą do wsi Komarowa, gdzie na hulance przepędzili resztę nocy.

---

*) Patrz *Dzien. Warsz.* Nr 114, 123, 127, 128 129, 130 135 136, 137, 138, 145, 153, 155, 160 i 161.

(*) Z akt okazuje się, że złoczyńcy nie będąc pewni czy mieszkańcy przyjmą ich w nocy do siebie, dosyć często uciekali się do tego sposobu, rozmawiając z ostatnimi po rusku. Czyż to nie jest dowodem, z jednej strony, zupełnego braku współczucia mieszkańców dla powstańców i największej ich obawy, a z drugiej ufności prostego ludu do rosjan, obrońców ich życia i mienia.

Zabójstwo to spłoszyło mieszkańców w okolicy; zaczęły ukazywać się kozackie patrole, a dla tego wszyscy trzej złoczyńcy, obawiając się mieć przy sobie broń, wieczorem dnia następnego udali się do wsi Domaniewa, gdzie prosili Wilkowskiego, aby schował sztylety i rewolwer. Rozumie się, nie obeszło się bez hulanki, z czego naturalnie bardzo był rad Wilkowski, który niejednokrotnie prosił aby mu opowiedziano szczegóły zabójstwa.

Kubalski wykonał to życzenie. Opowiadanie tego ostatniego tak jest charakterystyczne, tak wybitnie rysuje całą głębokość moralnego zepsucia tych złoczyńców, iż uznajemy za właściwe przytoczyć je tu, według słów zakomunikowanych nam przez Wilkowskiego.

„Krew to,” mówił Kubalski, pokazując zakrwawiony sztylet „łotra Gmocha. Jechaliśmy do tego „szelmy kolonisty ściągnąć karę 150 rsr., a on nie „chciał nawet drzwi otworzyć, a zaledwie otwo„rzył, rzucił się na mnie i zaczął mnie dusić. „Krzyknąłem na Wójcickiego „dźgnij go;” ten mach„nął starego djabła w bok; ale cóż, łotr nie upadł, „a odszedł tylko na stronę, wziął się ręką pod bok „i stoi. Wkrótce potem drapnął nawet do drugiej „izby. Nie, myślę sobie, przy życiu nie można go zo„stawić, zadenuncjuje; a dla tego kazałem Wojcickie„mu jeszcze raz ponowić; ten odsunął rękę którą „stary się zasłaniał, i pchnął go jeszcze ze dwa razy „w plecy, zakręciwszy tam sztyletem, żeby było pe„wniej. Czy dasz wiarę, stara bestja upadł dopiero „po czwartem uderzeniu; to był silny.”

Jakim strasznym cynizmem przejęty jest każden wyraz tego krótkiego opowiadania! Czego mogła spodziewać się Polska w przyszłości od podobnych ludzi, z takiem okropnem zadowolnieniem opowiadających o swych strasznych czynach, i śmiejących się z takowych.

Rozpustnemu członkowi organizacji potrzeba było pieniędzy; domaga się od pracownika, ostatniego potem zdobytego grosza, i za to, że ten, mając sześcioro dzieci, broni swej własności, zamordowywują go w strasznych katuszach... (*dok. nast.*)

---

* Przyjechał do Warszawy: jenerał-lejtnant *Glebow* z Częstochowy: — wyjechał: jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości, baron *Frederiks*, jenerał-policmajster w królestwie do Lublina; jenerał-majorowie *Ulrich* do Nowogeorgiewska i *Lebiediew* do Radomia; rzeczywisty radca stanu *Koszelew*, były dyrektor komisji rządowej przychodów i skarbu, za granicę.

W dniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 512, wyjechało osób 462; — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 142, wyjechało osób 202; — statkami parowemi przyjechało osób — wyjechało —.

* *Listy niewłaściwe do skrzynek pocztowych włożone* w dniu 24 lipca 1866 roku a mianowicie pod adresem: Jakób Helbrand bez oznaczenia miejsca. Abram Lew w Białym stoku, Orzeszko bez oznaczenia miejsca, Piotrowski ulica Fiorentowa nr. 25 bez oznaczenia miejsca, Kamińska w domu Kosińskiej bez oznaczenia miejsca, Michał Szymborski w Sławnice przez Korzec, Moszek Kil w Dynaburgu, Leonow w Kartyz-Berezie Grodzieńskiej gub., Mikołaj Saporow w Rażani, Abram Biarota w Kiewie.

* W dniu 24 lipca 1866 roku, urodziło się w Warszawie: *Chrześcjan*: płci męzkiej 18, żeńskiej 13; *Starozakonnych* żeńskiej 2, razem 33; zaślubieni *Chrześcjanie*: Czeluściński Stanisław kraw., z Adamską Marjanną; Piętak Wojciech szewc z Wysocką Aleksandrą służ.; Wysocki Aleksander wyrobn., z Firek Antoniną służ.; Dawidenko Jan urlop. żoł., z Szostakiewicz Salomeą służ.; Szafronow Eljasz żołn., z Iwanową Marcelą służ.; zmarli *Chrześcjanie*: Markow Bronisława lat 36 żona obyw. ziem.; Młodkowski Józef lat 66 urzęd mag.; Szwajgert Antoni lat 33 garb.; Firus Fryderyk lat 40 szyp.; Ziołkowska Juljanna lat 50 wyrobn.; Narożny Cyprjan lat 28 wyrobn.; Rygielska Marjanna lat 42 wyrobn.; Ronwdowska Marjanna lat 66 wyrobn.; Jarząbek Rozalja lat 36 wyrobn.; Farlińska Dorota lat 70 wyrobn; Kamińska Marjanna lat 46 wyrobn.; Starzyński Kazimierz lat 45 woźny pocz.; Broziński Grzegorz lat 60 dym. żołn.; Ryng Jan lat 2 mies. 6 syn młyn; Psurski Adam lat 28 słu.; Bednarski Stanisław rok 1 syn słu.; Ziołkowski Antoni rok 1 syn służ.; Mendrzycki Juljusz lat 4 syn wyrobn.; Süsse Antoni lat 3 syn wyrobn.; Brylski Cezary rok 1 syn obyw; Wiśniewska Katarzyna rok 1 mies. 7 cór. rząd. domu; Bielakowski Wacław rok 1 syn urzędn.; Ruszczyk Tomasz rok 1; Retig Zofia rok 1; Wiśniewski Michał lat 2; Komerowski Jan rok 1; Ślązak Bronisława mies. 9; Czekowski Bronisław mies. 2 syn mal.; Galicew Anna mies. 6; Sadowska Franciszka mies. 5 cór. żołn.; Typelt Adam mies. 7 syn wyrobn; Tekst Anna mies. 3 cór. cieś.; Fluchrath Józef dni 17 syn dek.; Wysocki Ludwik dni 7 syn blach.; Jarosz Jakób dni 7 syn służ.; Maliszewska Marjanna dni 6 cór. żołn.; Gottschalk Anna dni 10 cór. kraw.; *Starozakonni*: Muszlak Lewek mies. 9; Goldstein Hersz mies. 6; Zimmelman Moszek mies. 6; Cohn Dwojra dni 14; dziecię płci żeńsk. nież. urodz.

Kalendarz.

We czwartek, 26 lipca, — św. Anny, Matki N. M. Panny. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 12; zach. o godz. 7 min. 59.

W piątek, 27 lipca. — śśw. Kunegund i Natalji pan. i Pantaleona. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 14; zach. o godz. 7 min. 58.

Widowiska.

Warszawa, dnia 13 (25) Lipca.

WIELKI TEATR. — *Jutro*, Opera **Violeta**: (Zacznie się o godz. 8-ej). — *Wczoraj*, dawano Balet **Asmodea**, było osób 700.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, **Było to pod Wagram; Za Piękny; Łobzowianie.** (Zacznie się o godzinie 8-ej).

SALA RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Jutro* i *codziennie* Wielkie Przedstawienie Astronomji, Fizyki i Agioskopji, (**druga serja**), w trzech częściach, *przez profesora fizyki P. Amberga.* — Początek o godz. 8-ej. — Cena miejsc **o połowę zniżona** a mianowicie: krzesła w pierwszych dwóch rzędach kop. 50; pierwsze miejsce kop. 25; drugie miejsce kop. 15.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dziś* i codziennie, Wielki Koncert B. Bilsego. — We środy i soboty Symfonje.

Jutro. — I. Uwertura do tragedji Struensee, Meyerbeera; Glöckchen-kadryl, Straussa; Duet, pieśń bez słów, Vogta; Fantazja z op. Afrykanka, Meyerbeera. — II. Uwertura z op. Ilka, Dopplera; Aleksander-walc, Straussa; Ständchen, Schuberta; Potpourri z op Ernani, Verdiego. — III. Uwertura z op. Kumoszki Windsorskie, Nikolaiego; „Es giebt nur a Kaiserstadt”, polka Straussa; Chór i arja z op. Flet zaczarowany, Mozarta; Marsz weselny ze Snu letniej nocy, Mendelsohna Bartholdy. — (Zacznie się o godz. 6 i pół; — cena wejścia kop. 20).

RAPPO-TEATR. — *Jutro*, **Pierwsze wystąpienie** sławnego wiedeńskiego komika na fortepjanie pana Maksa Reichmana, w jego drastyczno komiczno-muzykalnych improwizacjach. 1) Śmiech muzykalny; 2) Płacz muzykalny; 3) Naśladowanie zakończenia aktu z opery „Recitatio” Duet (sopran i bariton) i finał, równocześnie wykona p. Maks Reichman: 4) Wirtuoz przyszłości; 5) Warjacje z „karnawału weneckiego”, odegrane szczotką na fortepianie; 6) Imitacja zegara grającego; 7) Renz, jeżdżący wyższą szkołą; naśladowanie na fortepianie. — Przedtem żywe obrazy. — Gimnastyczne i akrobatyczne ćwiczenia. — Początek o godzinie 7½. — — *W piątek*, **Nadzwyczajne Przedstawienie**, na benefis braci Ryszarda i Johna Johnson. — Na zakończenie: **Hrabia Alziaga**, czyli zjawienie się duchów w ruinach klasztoru de Kastro; romantyczna pantomina w 2-ch aktach.

OGRÓD w ALEI BELWEDERSKIEJ N-er 1673 (wprost domu Pusłowskich). — *Jutro* i *codziennie* **Tresowane lwy** (p. Kreutzberg i panna Augusta), sztuki akrobatyczne, magja chińska i rzucanie sztyletami. — Zacznie się o godz. 7½.

AZTEKI w hotelu Europejskim; codziennie od godz. 11-ej rano do 6-ej wieczorem. — Cena biletu kop. 50.

ELDORADO. — Przedstawienie **Spiewaków paryzkich.** — Zacznie się o godz. 7½ — Cena wejścia kop. 20.

ORPHAEUM (ulica Miodowa w domu Lessera). — Codziennie, sztuki magiczne i zjawienie się duchów w ruinach klasztoru de Castro. — Miejsce numerowane kop. 30; — wejście do ogrodu kop. 20. - Zacznie się o godzinie 7-ej.

Ceny targowe

dnia 12 (24) lipca 1866 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od		— do	
	ruble srebrne i kopiejki			
Pszenica Waga 225—240 f.	5	85	8	25
Żyto „ 220—230 f.	3	90	4	65
Jęczmień	—	—	—	—
Owies	2	85	3	—
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle	2	10	2	40

Pud siana od k. — — 30. Pud słomy od k. — — 25;

Dowozy: Pszenicy 200; Żyta 180; Jęczmienia —; Owsa 300 korcy.

Wiadro okowity od rs. 3 k. 21½ do rs. 3 k. 36¾.

Garniec „ od rsr. 1 kop. 5 do rsr. 1 kop. 10.

Wymierzono w Urzędzie Konsum. wiader 879.

Obserwatorjum Meteorologiczne.

12 (24) lipca.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 po p.
Barometr w milimetrach	743 8	744.4
Termometr Reaum.	+ 9.4	+ 14 6
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 14.°6 R. Najmniejsze ciepło + 8.4 R.

Z rana d. 13 (25) lipca + 9.°8 R. ciepła.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 11.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 13 (25) Lipca 1866 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano Kop.	Płacono Rs.	Płacono Kop.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne . .	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY, (bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	84	50
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100 . .	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztkę.	—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu.	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji I-ej za rs 100.	87	17	86	66
Listy Zastawne III go Okr. Serji 2ej za 100 Rs.*)	85	17	84	66
Listy likwidacyjne za rs. 100*). . .	64	50	63	66
Dowody Kom. Centr. Likwi. za 100 Rs.	—	—	—	—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100.	—	—	—	—
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100.	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100.	86	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100. . . .	—	—	100	67
„ Sierpniowe za rs. 100. . . .	—	—	101	—
Rosyjska pożycz prem z 1865 rs 100 .	110	—	—	—
„ „ „ 1866 „	107	50	107	25
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125. . .	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel pofr ank. 2000 za rs. 100. . . .	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	—	—	76	50
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wiedeń. po frank. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaz. Warsz.-Bydgoskiej za Rs. 100	64	50	63	50
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100. .	—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaz. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	93	—	92	—
Akcje Dro. Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano Kop.	Płacono Rs.	Płacono Kop.
Berlin . . .	100 Tal.	2 m.	122	50	122	40
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław . . .	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk . . .	„ „ „	2 m.	121	50	121	35
Hamburg . . .	300 B. Mk.	2 m.	189	—	188	40
Londyn . . .	1 Ft. St.	3 m.	8	35	8	30
Paryż . . .	300 Frank.	2 m.	100	5	—	—
Wiedeń . . .	150 Zł.W.A.	2 m	99	90	99	—
Petersburg . . .	100 Ru. sr	1 m.	99	25	99	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa . . .	„ „	1 m.	98	50	98	—
„	„ „	k. t	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. — k. 36⅓

* „ „ „ do Listów Likwidacyjnych rs. — k. 61⅑

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt.

z Berlina d. 12 (24) Lipca 1866 r.

	żądają	płacą
z BERLINA.		
6-ta Pożyczka Rosyjska		65
Obligacje Skarbwe 4% „		64
Listy Zastawne 4%		62½
Bilety Banku Rosyjskiego		72½
Weksle na Warszawę		72¼
„ Petersburg 3 tygodn		80½
„ „ 3 miesięczny		79¾
„ Londyn 3 „		6 20¾
„ Paryż 2 „		80½
„ Hamburg 2 „		151
„ Wiedeń 2 „		78¾
Koleje Rosyjskie		78½
Akcye Terespolska		—
dto Warszawsko-Wiedeńska		61¾
dto Warszawsko-Bydgoska		—
Nowa pożyczka premiowa 1 em. . . .		83
„ „ „ 2 em. . . .		80½
Żyto na targu		45⅛
„ „ dostawę wiosenną		43½
z WIEDNIA. *23 lipca.*		
Weksle na Londyn		129 50
„ Hamburg		97
„ Paryż		51 10
Pożyczka Narodowa		62 20
5% Metaliki		56 70
Akcje Banku Kredytowego		142 30
z PARYŻA.		
Renta 3%		68 80
Renta Włoska		54
AkcjeKredytu Ruchomego		651
z LONDYNU		
3% Papiery (consols)		88⅜

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. *4262*) *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego*

Na skutek żądania przez stronę interesowaną wniesionego, właściwemi dowodami popartego i w zastosowaniu się do art. 3 Najwyższego Ukazu, z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r. o poszukiwaniu zagubionych lub skradzionych Listów Zastawnych lub Kuponów, podaje do powszechnej wiadomości, iż Izydor Kozłowski, właściciel dóbr Wólka w Gubernji Augustowskiej położonych. utracił List Zastawny Okresu III-go Serji I-ej Lit C Nr. 52539 bez kuponów. Ostrzega się przeto, że obieg powyższego Listu, zakwestjonowany niniejszem zostaje, i że w skutek tego, każdy nabywca Listu powyższego, byłby powołanym przez poszkodowanego Izydora Kozłowskiego do rozprawy sądowej o własność zakwestjonowanego Listu.

Warszawa d 23 Czerwca (5 Lipca) 1866 r.

p. p. Prezesa,
Generał-Lejtnant Gieczewicz.
Pisarz Iżycki.

(N. D. *4440*) *Wójt Gminy Bolesław. w Powiecie Olkuskiem.*

Wzywa Gustawa Buchs, poddanego pruskiego w r. 1865 z wsi Bolesław wyszłego a obecnie mającego znajdować się przy budowie drogi żelaznej od Warszawy do Bugu, aby najdalej za miesiąc jeden od daty dzisiejszej, stawił się w tutejszej gminnej Kancelarji, dla wypłaty należności robotnikom i majstrom, za dowozy i roboty w czasie jego entrepryzy tu w Bolesławiu pod niem uskuteczniane, po upływie tego terminu, jeżeli Buchs nie stawi się i nie zaspokoi długów, natenczas wszelki jego majątek ruchomy i nieruchomy jaki tu pozostawił, przez publiczną licytacją sprzedany zostanie, a z osiągniętej sumy wypłacono będzie komu należy.

Bolesław dnia 9 (21) Lipca 1866 roku.
Wójt K. Barański.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(*N. D. 4308*). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Płockiej.*

Po nastąpionej śmierci:

1. Doroty z Tyskich Mostowskiej współwłaścicielki dóbr Olbrachcice lit. A. z Okręgu Pułtuskiego.

2. Ludwika Kraszewskiego współwierzyciela ewikcji na dobrach Kruszennica Sątniki w Okręgu Mławskim leżących w dz ale IV pod Nr. 15 wpisanej.

3. Elzbiety Badowskiej wierzycielki sumy rubli rs. 465 na nieruchomości w Płocku Nro 344 w dziale IV pod Nr. 4 intabulowanej i

4. Franciszka Karnkowskiego wierzyciela sum na dobrach w Okręgu Lipnoskim leżących: Karnkowo rub. sr. 8,295 pod Nr. 10, Oleszno lit. A. i B. rub. sr. 7,560 pod Nr. 3, Osiek lit. B. i Rumunek Biele rub. sr. 300 pod Nr. 7 i rub. sr. 450 pod Nr. 10, Smólsk rub. sr. 2,700 pod Nr. 1 w działach IV tychże dóbr, oraz sumy rub. sr. 2,700 na dobrach Przyborowice z Okręgu Płockiego w dziale IV pod Nr. 4 zabezpieczonych.

Otworzyły się spadki i rozporządzone zostały postępowania spadkowe, do zamknięcia których termin półroczny na dzień 18 (30) Stycznia 1867 r. w Płocku w Kancelarji Ziemiańskiej 1-go, 2-go i 3-go przedemną, zaś 4-go przed Rejentem Ordonem wyznacza się.

Płock, dnia 5 (17) Lipca 1866 roku.
Janczewski Wawrzeniec.
Mag. Ob. Pr. i Adm.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. *4140*) *Rząd Gubernjalny Lubelski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 19 (31) Lipca r. b. 1866 odbywać się będzie w sali posiedzeń Rządu Gubernjalnego Lubelskiego przez opieczętowane deklaracje, licytacja in minus na entrepryzę zewnętrznego odświeżenia gmachu więzienia Lubelskiego i wybrukowanie zajazdu do tegoż gmachu od sumy rs. 1,160 kop. $7^{3}/_{4}$, według dwóch anszlagów przez Komisją Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych pod dniem 18 (30) Czerwca r. b. Nr. 2,836/16,118 zatwierdzonych.

Deklaracje przyjmowane będą do godziny 12 w południe i te przez interesantów osobiście zgłaszających się na ręce Naczelnika Kancelarji składane być winny, lub też nadsyłane pocztą pod adresem Rządu Gubernjalnego Lubelskiego z dołączeniem w środku kwitu kasy Skarbowej na złożone vadium, wyrównywające $^{1}/_{10}$ części sumy anszlagowej czyli rsr. 116 gotowizną lub papierami, które dozwolono przyjmować na vadie i kaucje.

Brak kwitu stanowić będzie nieważność deklaracji, składanie bowiem vadium przy licytacji nie jest dopuszczone, ani żadne przekazy funduszów na vadia przyjętemi nie będą.

Szczegółowe warunki i wykazy kosztów mogą być przejrzane w biurze Rządu Gubernjalnego wydziale Wojskowo-Policyjnym każdego dnia w godzinach służbowych, wyjąwszy świąt.

Deklaracje mają być podawane podług wzoru poniżej domieszczonego, jasno i wyraźnie bez żadnych pomyłek, poprawek, przekreśleń i skrobań napisane, i nie mogą zawierać żadnych warunków i zastrzeżeń warunkom licytacyjnym przeciwnych, lakiem dokładnie opieczętowane i zaadresowane jak następuje:

Do Rządu Gubernjalnego Lubelskiego.

Deklaracja do licytacji na entrepryzę zewnętrznego odświeżenia gmachu więzienia Lubelskiego i wybrukowanie zajazdu do tegoż gmachu w dniu 19 (31) Lipca 1866 roku odbyć się mającej.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rządu Gubernjalnego Lubelskiego z dnia 23 Czerwca (5 Lipca) 1866 r. Nr. 47,530/13,051 podaję niniejszą deklaracją, mocą której obowiązuję się podjąć entrepryzy zewnętrznego odświeżenia gmachu więzienia Lubelskiego i wybrukowania zajazdu do tegoż gmachu podług dwóch anszlagów przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych dnia 18 (30) Czerwca r. b. Nr. 2,836/16,118 zatwierdzonych za sumę rs. (tu wypisać literami i liczbą sumę za jaką się konkurent entrepryzy tej podejmuje), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które dobrze mi są wiadome. Kwit kasy N. na złożone vadium rs. 116 dołączam, o którego odesłanie na mój koszt do N. (lub o którego zatrzymanie do osobistego zgłoszenia się mojego) w razie nieutrzymania się upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N., pisałem w N. dnia N. Lipca 1866 r. (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Lublin d. 23 Czerwca (5 Lipca) 1866 r.

Z upoważnienia Gubernatora,
za Radcę Rządu Gubernjalnego,
Cwikliński
za Naczelnika Kancelarji, Zawadzki. (3)

(N D. *4442*). *Rząd Gubernialny Lubelski.*

Na zasadzie reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 15 (27) Czerwca r. b. N. 32,439, Rząd Gubernialny podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 28 Lipca (9 Sierpnia) r. b. w biurze Rządu Gubernialnego w sali posiedzeń, odbywać się będzie przez opieczętowane deklaracje w skróconym i jednym terminie licytacja in minus na dopełnienie robót w zabudowaniach Magazynu Solnego Krynice, a mianowicie:

Reperacją domu głównego.

Budowę szopki na warsztat bednarza.

Reperacją ścian i zrobienie nowych dachów w szopach na skład soli.

Reperacją domu bednarza i stróży.

Postawienie nowej bramy wjezdnej do szop i

Reperacją studni, oraz

Reperacją beczki pożarnej, od sumy rsr. 2,218 k. $20^{1}/_{2}$ wyraźnie rsr. dwa tysiące dwieście ośmnaście kopiejek dwadzieścia i pół, wykazami kosztów objętej, a do niniejszej licytacji ustanowionej. Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższą entreprzę, winien złożyć w miejscu i czasie wyżej oznaczonym, przed godziną dwunastą z rana, gdyż później podania przyjęte nie będą, na ręce Naczelnika kancelarji opieczętowaną deklarację, podług wzoru poniżej zamieszczonego napisaną, a w niej wyraźnie, wypisać literami bez skrobań, przekreśleń i poprawek, sumę, za którą uskutecznienia tych robót podjąć się obowiązuje, nadto do deklaracji dołączony być winien kwit kasy gubernialnej lub powiatowej na złożone vadium rs. 225, oraz gotowizną na koszta ogłoszenia kwota rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji bezzwłocznie zwrócone będą. Bliższe warunki i anszlagi są do przejrzenia w godzinach biurowych, każdodziennie, z wyjątkiem świąt, w biurze Rządu Gubernialnego, mianowicie w wydziale skarbowym.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rządu Gubernialnego Lubelskiego z d. 7 (19) Lipca roku bież. Nro 49,133/20,969 podaję niniejszą deklaracją, iż podejmuję się dopełnienia robót w zabudowaniach Magazynu Solnego w Krynicach, za sumę Rs. kop. wyraźnie rubli srebrem poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi, które mi są znane, objętym, kwit na vadium rs. 225, oraz na koszta ogłoszenia kwotę rsr. 10 dołączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia miesiąca N. 1866 r. (podpisać imie i nazwisko).

Lublin, dnia 7 (19) Lipca 1866 roku.

Z upoważ. Gubernatora,
Radca Rządu Gubernialnego,
Wędrychowski.
1) za Naczelnika Kancelarji, Zawadzki.

(*N. D. 4441*). *Rząd Gubernialny Lubelski.*

W wykonaniu reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 4 (16) Lipca r. b. Nr. 42,824/15,431 podaje do powszechnej wiadomości że w d. 18 (30) Lipca r. b. w sali zwykłych posiedzeń Rządu Gubernialnego od godziny 12-ej z południa odbywać się będzie głośna in plus licytacja mianowicie na wydzierżawienie trzechletnie dochodu:

a) Z gruntów folwarcznych po potrąceniu podatków z folwarku Rozno-ka i Teodorów od sumy rs. 555 kop. $77^{1}/_{2}$.

b) Z propinacji wiejskiej we wsiach Roznowka, Majdan, Gromada, Bojary Dobrowola v. Wola, Koziołki, Edwardów i Rappy od sumy rs. 791 kop. 31.

c) Z młyna wodnego murowanego we wsi Rożnowce od sumy rs. 450.

d) Z młyna w Bojarach rs. 150.

e) Z młyna w Woli małej rs. 185.

f) Z młyna Woli dużej rs. 145.

g) Z mostowego, taryfowego w mieście Biłgoraju na rzece Ładzie Czarnej od sumy rub. sr. 100.

h) Z opłaty wiadrowego od trunków w samym mieście Biłgoraju od sumy rs. 2,673 k. 14 rocznie, na lat trzy, lub do czasu zapaść mającego Najwyższego Ukazu co do prawa o propinacjach miejskich. Każdy przeto mający chęć ubiegania się o zadzierżawienie niejednego z powyższych źródeł dochodu, winien w terminie i miejscu wyżej wskazanych stawić się i być zaopatrzonym w vadium wyrównywające $^{1}/_{4}$ części sumy do licytacji za pretium ustanowionej.

Przystępujący do licytacji na wydzierżawienie dochodu z gruntów folwarcznych, obowiązany udowodnić świadectwem Naczelnika Powiatu w którym zamieszkuje o kwalifiacji do dzierżawy dóbr rządowych przepisanej a mianowicie postanowieniem Namiestnika Królewskiego z d. 12 (24) Stycznia 1818 r. określonej.

Dalsze warunki w sekcji dóbr Rządu Gubernialnego przejrzane być mogą każdodziennie.

Lublin, dnia 7 (19) Lipca 1866 roku.

Z upoważ. Gubernatora,
Radca Rządu Gubernialnego,
Wędrychowski.
za Naczelnika Kancelarji, Zawadzki.

(N. D. *4261*). *Zarząd Pałaców Cesarsko-Królewskich w Królestwie Polskiem.*

Podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, ze w Łazienkach Królewskich, odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację, różnych ruchomości starych i wyszłych z użycia, jako to: przedmiotów meblowych, uprzęży z koni, niemniej drzwi, ram okiennych i t. p., pochodzących z restauracji w budowlach. Licytacja rozpocznie się w dniu 28 Lipca (9 Sierpnia) r. b. i kontynuować się będzie aż do ukończenia takowej każdodziennie wyjąwszy dni niedzielnych i świątecznych od godziny 10 z rana do 2 po południu.

Warszawa dnia 2 (14) Lipca 1866 roku.

w zastępstwie,
Głównie Zarządzającego Pałacami,
Pomocnik Tegoż,
Naczelnik Biura Zarządu Kwieciński.

(N. D. *4397*). *Naczelnik Powiatu Warszawskiego.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 8 (20) Sierpnia r. b. o godzinie 11 z rana, odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu Warszawskiego przy ulicy Leszno w domu pod Nr. 734/5 położonym licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na wybudowanie w mieście Grójcu nowej studni murowanej z zaprowadzeniem w niej pompy żelaznej ssąco-podnoszącej od sumy rs. 851 kop. 46 i pół zatwierdzonym kosztorysem ustanowionej to jest po wyłączeniu już kwoty rs. 135 na nieprzewidziane roboty i koszta dozoru technicznego w anszlagu oznaczony.

Mający zatem chęć przystąpienia do licytacji winien w terminie i miejscu wyżej oznaczonym złożyć opieczętowaną deklaracje do której dołączony być ma dowód jednej z Kas Skarbowych miejskich lub Banku Polskiego na deponowane w niej vadium w kwocie rub. sr. 86.

Bliższą wiadomość o warunkach entreprzy tej dotyczących, powziąść można każdodziennie w biurze Naczelnika Powiatu w godzinach służbowych.

Deklaracje pisane być mają czysto, czytelnie bez żadnych poprawek lub skrobań na papierze stemplowym ceny kop. 15 podług wzoru niżej domieszczonego.

Warszawa d. 5 (17) Lipca 1866 r.
Wielogórski.

Wzór do deklaracji

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu z dnia 5 (15) Lipca r. b. Nr. 16459 składam niniejszą deklaracją, iż obowiązuję się podjąć entrepryzy wybudowania nowej studni murowanej z zaprowadzeniem w niej pompy żelaznej ssąco-podnoszącej w rynku miasta Grójca w ścisłem zastosowaniu się do zatwierdzonego kosztorysu za sumę rs. kop. (tu wypisać literami i słowami sumę) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym i dobrze mi znanym.

Dowód na złożone vadium w ilości rs. 86 składam, które wrazie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę, lub o odesłanie takowego przez pocztę na mój koszt upraszam

Pisałem w N dnia N mca N 1866 r.

(tu podpisać czytelnie imię i nazwisko z wymienieniem miejsca zamieszkania)

(N. D. 4438). *Naczelnik Powiatu Gostyńskiego.*

W skutek reskryptu Rządu Gubernjalnego Warszawskiego z d. 11 (23) Czerwca r. b. Nr. 60,154/10,160, podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 11 (23) Sierpnia r. b. o godzinie 11 z rana, w biurze Naczelnika Powiatu Gostyńskiego przed nim lub jego zastępcą, odbędzie się głośna in minus licytacja na pobudowanie mostu drewnianego na rzece Osetnica na trakcie bitym 2go rzędu z Gostynina do Płocka w teritorium miasta Gostynina, tudzież na zabrukowanie części ulicy Płockiej w kierunku tegoż traktu egzystującej, od sumy rs. 1571 kop. 13.

Każdy przystępujący do licytacji, obowiązany złożyć na vadium $^{1}/_{10}$ część sumy anszlagowej rs. 157 kop. 11, lub kwit na złożenie onego w Kasie Skarbowej okazać, które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone będzie, zaś przybicie otrzymujący, vadium to w gotowiźnie do $^{1}/_{5}$ części sumy anszlagowej dokompletować winien, które jako kaucja na procent do Banku odesłane zostanie.

Anszlag kosztów i warunki przedlicytacyjne, w biurze Powiatu w godzinach służbowych każdego czasu z wyjątkiem dni świątecznych przejrzane być mogą.

(1) Kutno d. 8 (20) Lipca 1866 roku.

(*N. D. 4409*). *Naczelnik Powiatu Miechowskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że z zasady reskryptu Rządu Gubernjalnego, z dnia 23 Maja (4 Czerwca) r. b. Nr. 35134, w dniu 5 (17) Sierpnia r. b. o godzinie 11 z rana, w Biurze Naczelnika Powiatu Miechowskiego, odbywać się bedzie in minus licytacja na sprawienie utensyljów dla Magistratu miasta Słomniki, przez opieczętowane deklaracje, a to od sumy rsr. 152 kop. 20 wykazem kosztów objętej. Przystępujący do podjęcia się tej entreprzy, obowiązany będzie jednocześnie z deklaracją, złożyć kwit Kasy Skarbowej, lub miejskiej, którejkolwiek, udowadniający złożenie wadjum $^{1}/_{10}$ części sumy anszlagowej wyrównywające, które nieutrzymującemu się przy licytacji, zaraz po odbyciu licytacji powrócone będzie, zaś najmniejszą sumę deklarującemu, należy doliczyć do tegoż vadjum na kaucją, gotowizną kwotę, która ma wyrównywać $^{1}/_{5}$ części sumy zadeklarowanej.

Warunki licytacyjne w godzinach biurowych, w Powiecie, każdego dnia, oprócz świąt przejrzane być mogą.

Miechów dnia 5 (17) Lipca 1866 roku.
J. Świerczewski.

Deklaracja.

W skutek ogłoszenia, z dnia 5 (17) Lipca r. b. Nr. 7639, podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się wziąść w entrepryzę sprawienie i dostarczenie w ciągu terminu warunkami licytacyjnemi oznaczonego, od daty przyjęcia mej deklaracji, dla magistratu miasta Słomniki, utensyljów wykazem kosztów objętych, a to za sumę (wypisać cyframi i literami, tak ruble jak i kopiejki. poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym, Kwit Kasy N. na złożone wadjum w kwocie rsr. N. składam, które w razie nieutrzymania się przy entrepryzie sam odbiorę, lub o zwrot takowego pocztą na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. Pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1866 r.

(podpisać wyraźnie imie i nazwiko)

(N. D. *4439*). *Naczelnik Powiatu Łomżyńskiego.*

Podaję do powszechnej wiadomości, iż w dniu 8 (20) Sierpnia r. b. o godzinie 12 z południa, w biurze moim odbywać się będzie głośna in minus licytacja, od ceny normalnej po kop. 5 (pięć) na jednodzienne żywienie aresztanta, na dostawę przez ciąg piętnastu miesięcy, od dnia 19 Września (1 Października) 1866 r., do końca roku 1867, żywności dla aresztantów w więzieniu Łomżyńskim, podług warunków przedlicytacyjnych przez Rząd Gubernialny Augustowski przy reskrypcie daty 2 (14) Lipca r. b. Nr. 29493/9218

nadesłanych, które każdodziennie z wyłączeniem dni niedzielnych i świątecznych w biurze moim mogą bydź przejrzane, każden przeto chcący konkurować do tej entrepryzy, winien się zgłosić w dniu i terminie powyżej oznaczonym i złożyć wadjum rsr. 500, poczem do licytacji przyjętym będzie.

Łomża dnia 7 (19) Lipca 1866 roku.
Radca Kolegjalny Dębow.

(N. D. 4410). Naczelnik Powiatu Łomżyńskiego.

Na mocy reskryptu Rządu Gubernjalnego Augustowskiego z d. 4 (16) Czerwca r. b. Nr. 27070J1630 podaje do powszechnej wiadomości że w dniu 2 (14) Sierpnia r. b. o godzinie 12 z południa odbędzie się w biurze mojem głośna in plus licytacja na wydzierżawienie od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1866 r. do tegoż dnia 1869 r. dochodu z propinacji czyli prawa sprzedaży dawania trunków we wsiach rządowych Borkowo, Kolimagi, Zabiele i Skroda Ruda mających razem osad wiejskich 204 i jedną osadę karczemną od sumy rocznie r.s. 409 kop. 4 i pół we wsiach Danilewo, Hodyszewo Joski w Ekonomji Suraz mających razem osad wiejskich 141 i osady karczemne od sumy rocznie rs. 451 we wsi Żabikowo przy trakcie bitym I rzędu z Warszawy do Białego Stoku w Ekonomji Łomża położonej, mającej osad wiejskich 8 od sumy rs. 32 rocznie a to podług warunków przedlicytacyjnych na ten cel przez Rząd Gubernjalny przepisanych, które codziennie z wyłączeniem dni niedzielnych i świątecznych w biurze mojem mogą być przejrzane.

Łomża d. 6 (18) Lipca 1866 r.
Radca Kolegjalny, Dołęcki.

(N. D. *4107*). *Naczelnik Powiatu Olkuskiego.*

Na mocy udzielonego upowaznienia przez Rząd Gubernjalny Radomski reskryptem z d. 11 (23) Czerwca r. b. N. 39,040, podaje do powszechnej wiadomości, że w biurze Naczelnika Powiatu Olkuskiego w dniu 26 Lipca (7 Sierpnia) roku bież. od godziny 10-tej z rana odbywać się będzie publiczna in plus licytacja przez deklaracje opieczętowane na trzechletnie od d 20 Maja (1 Czerwca) 1866 r. do tegoż dnia 1869 r. wydzierżawienie dochodu propinacyjnego, a raczej prawa sprzedawania trunków na gruntach włościańskich, we wsiach: Zabrodzie, Koryczany, Łany wielkie i Kąpiele wielkie, położonych pod miastem Żarnowcem, od sumy rocznego czynszu rs. 951.

Vadium do tej licytacji ustanowione wynosi rs. 95 kop. 10.

Suma powyższa, od której licytacja rozpoczynać się ma, oznacza czysty dochód, po potrąceniu podatków i wszelkich ziężarów gruntowych, którą utrzymujący się przy licytacji oprócz postąpionej przez siebie ceny dzierżawnej oddzielnie opłacać i ponosić będzie.

Każdy przeto mający chęć zadzierżawić ten dochód, winien w czasie i miejscu tu wskazanym złożyć lub przez pocztę nadesłać deklaracją opieczętowaną, na stemplu ceny kop. 15, napisaną podług wzoru niżej dołączonego, obejmować mającą w cyfrach i literami bez żadnych poprawek sumę in plus, przy dołączeniu kwitu kasowego na złożone vadium i świadectwa kwalifikacyjnego właściwej władzy wykazującego miejsce zamieszkania, stan i zamożność deklaranta

Nadmienia się, że deklaracje nie podług formy napisane, lub bez kwitów na złożone vadium, jak równie po terminie do rozpieczętowania deklaracji oznaczonym, lub składane w czasie już odbywającej się licytacji przyjętemi nie będą.

O szczególowych warunkach do dzierżawy, można powziąść informacją w biurze Naczelnika Powiatu Olkuskiego w godzinach biurowych, tu tylko nadmienia się, że dzierżawca za późne wprowadzenie go do posesji liczącej się od dnia 20 Maja (1 Czerwca) r. b. żadnej do Skarbu pretensji rościć nie będzie miał prawa.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia W. Naczelnika Powiatu Olkuskiego z d. 22 Czerwca (4 Lipca) r. b. Nr. 14,122, przy dołączeniu świadectwa kwalifikacyjnego, warunkami licytacyjnemi wymaganego i kwitu na vadium w sumie rs. 95 kop. 10 w Kasie Skarbowej N. złożone, podaję niniejszą deklaracją, przez którą obowiązuję się za dzierżawę dochodu propinacyjnego a raczej prawa szynkowania trunków na gruntach włościańskich we wsiach: Zabrodzie, Koryczany, Łany wielkie i kąpiele wielkie, na czas od d. 20 Maja (1 Czerwca) 1866 roku do tegoż dnia 1869 roku płacić Skarbowi Królestwa w stosunku rocznej sumy rs. N. wyraźnie rubli srebrem (wypisać literami), poddając się zarazem wszelkim zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Stałe moje zamieszkanie w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca i roku N. (podpisać wyraźnie imie i nazwisko). Wreszcie na kopertach deklaracji, oprócz adresu do Naczelnika Powiatu Olkuskiego domieszczone być powinny wyrazy:

„Deklaracja do licytacji na dzierżawę dochodu propinacyjnego we wsiach: Zabrodzie, Kuryczany, Łany wielkie i Kąpiele wielkie, w d. 26 Lipca (7 Sierpnia) 1866 r. odbyć się mającej."

Olkusz d. 22 Czerwca (4 Lipca) 1866 r.
3) Russocki.

(N. D. *4437*) *Magistrat miasta gubernialnego Suwałk.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 8 (20) Sierpnia r. b. od godziny 9 do 11 i pół z rana odbywać się będzie w tutejszym Magistracie przez opieszętowane deklaracje in plus licytacja, na trzechletnią poczynając od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 do końca roku 1869 wydzierżawienie dochodu kasy miejskiej z brukowego, targowego i jarmarcznego pod następującemi głównemi warunkami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs 2,052 wyraźniej rubli srebrem dwa tysiące pięćdziesiąt dwa dotychczas za ten dochód rocznie płaconej.

Przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć deklaracją czysto, czytelnie i bez żadnych poprawek, napisaną wedle poniżej domieszczonego wzoru, przy której złożyć kwit jednej z kas rządowych na zdeponowanie w niej vadium rs. 205 tudzież świadectwo miejscowej władzy policyjnej (jeśli nie będzie mieszkańcem miasta Suwałk), należycie zalegalizowane, przekonywające o jego konduicie i zamożności. Vadium to nieutrzymującemu się zaraz powrócone będzie, utrzymującego się zaś po dokompletowaniu do $^1/_5$ części sumy, na której licytacja zakończoną zostanie, zamienione na kaucją pozostawiać będzie na lokacji procentowej w Banku Polskiem do czasu ukończenia dzierżawy. Pobór dochodów o których mowa, dzierżawca uskuteczniać będzie wedle taryfy przez Radę Administracyjną zatwierdzonej, wszelkie deklaracje po terminie licytacyjnym lub z poprawkami z niekompletnem vadium, albo też z jaką bądź niedokładnością złożone, chociażby było najkorzystniejsze, przyjętemi nie zostaną.

Ktoby więc życzył dzierżawę powyższą przyjąć, zechce w terminie i miejscu wyżej oznaczonym deklarację swą złożyć.

O dalszych warunkach poinformować się można w biurze tutejszego Magistratu w godzinach biurowych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Magistratu miasta gubernialnego Suwałk z d. 6 (18) Lipca r. b Nr. składam niniejszą deklarację, iż obowiązuję się przyjąć dzierżawę dochodu kasy miasta Suwałk z brukowego, targowego i jarmarcznego na lata 1867/69 pod warunkami dostatecznie mi wiadomemi z obowiązkiem płacenia rocznie dzierżawy po rs. . . wyraźnie rubli srebrem. . . . .

Kwit kasy N. na złożone w niej jako vadium do niniejszej licytacji rs. 205 załączam, które w razie nieutrzymania się sam odbiorę (lub o odesłanie którego do N. na mój koszt upraszam).

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia, miesiąca i roku.

(Podpis wyraźnie imienia i nazwiska).

Suwałki, dnia 6 (18) Lipca 1866 roku.
1) Prezydent, Ilcewicz.

(N. D. *4116*). *Magistrat Miasta Władysławowa.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 8 (20) Sierpnia r. b. od godziny 2 z południa, odbędzie się w Magistracie miasta tutejszego, przez opieczętowane deklaracje, in plus licytacja na dalsze wydzierżawienie dochodów Kasy miejskiej tegoż miasta z brukowego, targo i jarmarcznego na lata 1867/9 poczynając od sumy rs. 645 kop. 50 rocznej dzierżawy dotąd opłacanej, każdy więc mający chęć zadzierżawienia tych dochodów, po zaopatrzeniu się w vadium $^1/_{10}$ części sumie powyższej wyrównywającej, w czasie i miejscu powyżej oznaczonem zgłosi się, lub też deklaracją swą sporządzoną wedle wzoru niżej zamieszczonego z dołączeniem kwitu depozytowego Kasy Skarbowej nadesłać zechce. Nieformalne deklaracje i po terminie podane, nie będą przyjęte.

O dalszych warunkach pod jakiemi licytacja ta ma się odbywać poinformować się można w Magistracie tutejszem.

Wzór Deklaracji.

W skutek ogłoszenia z d. 16 (28) Czerwca r. b. podaje niniejszą deklarację, że za dochody miasta Władysławowa z brukowego, targowego i jarmarcznego, pobierać się mające wedle taryfy, dotąd obowiązującej obowiązuje się płacić rocznie rs. N. wyraźnie rubli srebrem N. poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami przedlicytacyjnemi objętym. Kwit Kasy Ekonomicznej miasta N. na złożone w niej vadium w kwocie rs. N. składam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o odesłanie onych na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. miesiąc N. rok N.

Władysławów d 16 (28) Czerwca 1866 r.
Burmistrz,
w zast. Strzyżowski, Kasjer.

(N. D. 4354). *Окружное Интендантское Управленіе.*

Отъ Окружняго Интендантскаго Управленія Варшавскаго Военнаго Округа объявляется, что въ Окружномъ Совѣтѣ будутъ проилводится 15 и 19 Іюля сего года торги на поставку госпитальнихъ вещей.

Подробныя условія этихъ торговъ, желающіе могутъ видѣть въ Интендантскомъ Управленіи ежедяевно во время Присутствія.

Г. Варшава, 7 Іюля 1866 года.
Окружной Интендантъ,
(3) Генералъ-Маіоръ, Хоментовскій.

(N. D. 4263) *Полевой N. 1 Инженерный Паркъ*

На основаніи предписанія Начальника 1й Саперной Бригады отъ 2 Іюня с. г. за N. 1342 въ Г. Закрочимѣ при тамошнемъ Паркѣ, имѣютъ производистя публичные торги 28 Іюня (9 Августа) а переторжка 2 (14) Августа съ 11 часовъ утра на продажу обоза старой конструкцій съ принадлежностями; подродныя условія на эту продажу можно будетъ видѣть въ Канцеляріи Парка въ Г. Закрочимѣ находящейся.

Закрочимъ 2 Іюля 1866 г.
Командиръ Полка
Полковникъ,

(N. D. 4295) *Urząd Leśny Klonowo*

Podaje do wiadomości publicznej iż w erminie skróconym dnia 20 Lipca (1 Sierpnia) roku bieżącego od godziny jedenastej rana w Kancelarji Urzędu Leśnego Klonowo we wsi Brąszewicach Gminie Godyniec Powiecie Sieradzkim Gubernji Warszawskiej odbywać się będzie głośna in minus licytacja na przedsiębierstwo wykopania:

A. Rowów osuszających z usypaniem kopczyków z ziemi wyrzuconej w odległości od bruzdy i od siebie stóp rosyjskich 6 i niewyższych od średnicy podstawy, głębokość stóp rosyjskich 3, szerokości górnej stóp 6, dolnej stóp 3, pojedynczo w obrębach:

1. Podawacz długości sażeni 285, 2. Grobostaw długości sażenów 363, 3. Błota długości sażeni 573, 4. Smok długości sażeni 700 razem długości sażeni 1921.

B. Rowów ochronno-osuszających z usypaniem wałów od strony lasów takich samych wymiarów jak rowy w odwrotnym stosunku co do szerokości, głębokosci stóp rosyjskich 4, szerokości gó nej stóp 7, dolnej stóp 2 przy Obrębach:

1. Podawacz długości sażenów 1555, 2. Grobostaw długości sażeni 1348, 3. Błoło długości sażeni 442, Leliwa długości sażeni 1959 razem długości sażeni 5304 czyli w ogóle rowów osuszających i ochronno-osuszających długości sażenów 7225, licząc od wykopania sażenia po kop. 15 od której to sumy licytacja rozpoczynać się będzie.

Mający zamiar licytowania zechcą przybyć na miejsce i czas naznaczony zaopatrzeni w gotowiznę na vadium wyrównywające 1/10 część sumy do licytacji ustanowionej, która nieutrzymującemu się zaraz powrócone będzie.

Szczegółowe warunki do licytacji są do przejrzenia w Urzędzie Leśnym Klonowo każdego dnia z wyjątkiem świąt od godziny 8 rano do 4 z południa.

Brąszewice 1 (13) Lipca 1866 r.
Nadleśniczy, Wojczyński,
Podleśny biurowy, Knake.

(N. D. 4427.) Pisarz Trybunatu Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S wiadomo czyni, iż na żądanie Wojciecha Dworzyńskiego obywatela i jego żony Joanny z Grotkowskich, obojga małżonków Dworzyńskich w Warszawie pod Nr. 2560 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego ineresu i całego postępowania subhastacyjnego u Władysława Chęcinskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 lit.*a* zamieszkałego obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 6,000 z procentem od dnia 4 Października 1865 r. i kosztow od Wincentego Rzewuskiego obywatela właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1,505 lit. *c.* położonej tamże zamieszkałego protokułem Leona Czamańskiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w dniu 28 Grudnia 1865 r. (9 Stycznia 1866 r.) sporządzonym, w drodze Sądowe przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Złotej pod Nr. 1,505 lit. c na gruncie czynszowym z którego czynszu rs 7 kop. 50 opłaca się, w cyrkule policyjnym i administracyjnym 8, w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Wincentego Rzewuskiego należąca, i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom frontowy masiw murowany o parterze, pierwszem i drugiem piętrze, z piwnicami i suterynami mieszkalnemi, blachą żelazną kryty, piętnaście kominów murowanych mający.
2. Komórki drewniane dachówką kryte.
3 Stajnia drewniana gontami kryta.
4. Komórki z desek deskami kryte.
5. Wozownia, stajnia i kloaki w jednym budynku mieszczące się drewniane, dachówką kryte.
6. Studnia cembrowana z pompą i korbą żelazną.
7. Ogród fruktowy w którym drzew fruktowych różnych sztuk 34, krzaków agrestowych 10, szpaler malin, altanka z drzewa pobudowana, łatami obita, ogrodzenie w części sztachetowe.

Podwórze tylko tretoary wybrubowane mające.

Plac tej nieruchomości jest rozległy około łokci kw 8,736.

W nieruchomości tej jest 23-ch lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Władysława Chęcińskiego Patrona przy Trybunale Cywlnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Warszawie pod Nr. 549*a.* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I-szym złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Mikołaja Pisarskiego, urzędnika tegoż Magistratu.
2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce Wojciecha Brochowskiego Podpisarza tegoż Sądu

Obydwom dnia 15 (27) Stycznia 1866 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej Nieruchomości w Warszawie dnia 19 (31) Stycznia 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10 z rana dnia 1 (13) Kwietnia 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Władysław Chęciński Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 1 (13) Lutego 1866 r.
R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie d. 1 (13) Lutego 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków przedaży nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1,505 lit. *c.* położonej mianowicie w dniach 1 (13) Kwietnia 15 (27) Kwietnia i 29 Kwietnia (11 Maja) 1866 r. Trybunł tutejszy wyrokiem z d. 29 Kwietnia (11 Maja) 1866 r. termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości rzeczonej wyznaczył na dzień 29 Czerwca (11 Lipca) 1866 roku godzinę 10 z rana, który odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubenji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I-ym pod Nr 549, licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 10.000 zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od $^2/_3$ części szacunku w taksie przez biegłych sporządzić się mającej, ustanowionego.

Warszawa d. 11 (23) Czerwca 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym Trybunał Nieruchomość w Warszawie pod Nr. 1.505 lit. *c.* położoną Władysławowi Chęcińskiemu Patronowi za sumę rs 10,000 przygotowawczo przysądził, i wyrokiem w tymże dniu wydanym, termin do ostatecznego jej przysądzenia wyznaczył na dzień 1 (13) Września 1866 roku godzinę 10 z rana który odbędzie się w miejscu posiedzeń tutejszego Trybunału Cywilnego w Wydziale I-ym w Warszawie pod Nr. 549, a licytacja zacznie się od $^2/_3$ części szacunku taksą przez biegłych sporządzić się mającą wynalezionego.

Warszawa d. 5 (17) Lipca 1866 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 4449). Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadome czyni iż na żądanie Joska Polak handlującego w Warszawie pod Nr. 1102 mieszkającego zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Jana Jędrzejewicza Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 489B zamieszkałego, obrane mając go w poszukiwaniu sumy rs. 2250 z procentem od dnia 3 Listopada 1865 r. i kosztów od Aleksandry Krzak panny pełnoletniej obywatelki właścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1505H położonej tamże zamieszkałej, protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w dniu 30 Listopada (12 Grudnia) 1865 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod Nr. 1505H przy ulicy Żelaznej na gruncie czynszowym z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 5 kop. 40 w cyrkule Policji wykonawczej i administracyjnym 8 pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III położona prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Aleksandry Krzak należąca i dotąd w tejże posiadaniu zostająca, zaś wedle aktu urzędowego w dniu 4 (16) Września 1865 r. hypotecznie zawartego, wydzierżawioną jest Marji Sergelewicz Józefa Sergelewicz małżonce na lat trzy poczynając od dnia 1 Stycznia n. s. 1866 do 1 Stycznia n. s. 1869 roku za sumę rs. 150 rocznie.

Na gruncie powyższej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom czyli oficyna masiv murowana parterowa dachówką karpiówką kryta komin murowany mająca.

2. Oficyna masiv murowana o parterze i dwóch piętrach dachówką karpiówką kryta trzy kominy murowane mająca.

3. Budynek na wozownie i drwalnie masiv murowane.

4. Parkan w środku którego jest brama do wjazdu i furtka.

5. Pompa drewniana drzewem cembrowana z takąż korbą.

6. Podwórze niebrukowane.

Dwa doły z wapnem lasowanym.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Jana Jędrzejewicza Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 489B zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału Cywilnego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta stołecznego Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Mikołaja Pisarskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III. w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 17 (29) Grudnia 1865 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie w dniu 21 Grudnia 1865 (2 Stycznia) 1866 roku a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na andjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 1 (13) Marca 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Jan Jędrzejewicz Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 31 Grudnia (12 Stycz.) 1865/6 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na talicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Wazszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 31 Grudnia (12 Stycz.) 1865/6 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1505H położonej w dniach 1 (13) 15 (27) Marca i 29 Marca (10 Kwietnia) 1866 r. Trybunał wyrokiem w tymże dniu 29 Marca (10 Kwietnia) 1866 r. zapadłym, termin do odbycia przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na d. 13 (25) Maja 1866 r. o godz. 10 z rana w wydz. I Trybunału wyznaczył.

Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 6,000 za którą popierający sprzedaż Josek Polak postępuje lub od 2/3 części szacunku przez biegłych wynaleźć się mającego.

Warszawa d. 1 (13) Kwietnia 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia nieruchomości pod Numerem 1505H w Warszawie położonej w dniu 13 (25) Maja 1866 roku w którym to terminie Nieruchomość rzeczona przysądzoną została przygotowawczo Adwokatowi Jędrzejewiczowi za sumę rs. 6,000. Trybunał wyrokiem tejże daty termin do odbycia ostatecznego przysądzenia tejże nieruchomości na dzień 30 Czerwca (12 Lipca) 1866 r. godzinę 10 rano w miejscu posiedzeń Trybunału wyznaczył. Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 6,000 lub też od 2/3 części szacunku przez biegłych wynalezionego. Vadium wynosi rs. 1,500.

Warszawa d. 14 (26) Maja 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po spełznięciu powyższego terminu bezskutecznie Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie wyrokiem daty 7 (19) Lipca 1866 roku zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1505H w Warszawie położonej, na dzień 28 Lipca (9 Sierpnia) 1866 r. godzinę 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunała wyznaczył. Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 10568 k. $47\frac{1}{3}$ jako 2/3 części szacunku przez taksę biegłych wynalezionego.

Vadium wynosi rs. 1500.

Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. *4450*). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Feliksa Kadłubowskiego obywatela z własnych funduszów utrzymującego się, w Warszawie pod Nr. 404, a obecnie pod Nr. 1260*d* zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 545 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 3,000 z procentem prawnym od dnia 9 (21) Czerwca 1865 r. i kosztów od Kazimierza Lesiewskiego obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 271 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1651/2 zamieszkałego, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 13 (25) Sierpnia 1865 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 271 przy ulicy Freta w Cyrkule policyjnym i administracyjnym II. w gminie tegoż Cyrkułu i Magistratu miasta Stołecznego Warszawy, w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału I-go w parafji Panny Marji na gruncie dziedzicznym położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Kazimierza Lesiewskiego należąca, w dzierżawnem posiadaniu Abrahama Izaaka Pechkrantzów za sumę rs. 977 kop. 75 do dnia 1 Lipca 1866 r. zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kw. 800 mająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana o parterze i dwóch piętrach z facjatami dachówką holenderką kryta, komin murowany mająca.

2. Oficyna masiv murowana o parterze i dwóch piętrach z mieszkaniami poddasznemi i suterenach, dachówką holenderką kryta, komin łączny z powyższą kamienicą mająca.

3. Oficyna masiv murowana o parterze i jednem piętrze dachówką holenderką pokryta, komin murowany mająca.

4. Komórka z drzewa deskami kryta.

5. Kloaka z drzewa deskami kryta.

6. Podwórko kamieniem polnym zabrukowane.

W nieruchomości tej jest 12-stu lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Stołecznego Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Mikołaja Pisarskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Felicjanowi Stępkowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I. w Warszawie pod Nr. 1767 urzędującemu na ręce własne.

Obydwom d. 16 (28) Sierpnia 1865 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 18 (30) Sierpnia 1865 roku, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10-ej z rana dnia 22 Października (3 Listopada) 1865 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ksawery Chraszczewski Patron przy Trybunale Cywilnem Gubernji Warszawskiej w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 28 Sierp. (9 Września) 1865 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskie w Warszawie dnia 28 Sierpnia (9 Września) 1865 r.

w z. Pisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie, wyrokiem zapadłym dnia 3 (15) Stycznia r. b. nieruchomość w Warszawie pod Nr. 271 położonej, przygotowawczo przysądził Ksaweremu Chraszczewskiego Patronowi za sumę rs. 4,000, a zarazem tymże samym wyrokiem termin do ostatecznego tejże nieruchomości przysądzenia, wyznaczył na dzień 15 (27) Lutego r. b. godzinę 10 rano, w którym to dniu tenże Trybunał wyrokiem zapadłym, powyż rzeczoną nieruchomość przysądził ostatecznie Mieczysławowi Wyrzykowskiemu, Patronowi. za sumę rs. 8,006, którén podług skazanej deklaracji oświadczył, iż takową relicytował na rzecz Aleksandra Zederbaum, utrzymującego dom komisowy w Warszawie pod Nr. 2259 zamieskałego, skoro jednakże tenże Aleksander Zederbaum nabywca warunkom licytacyjnym zadosyć nie uczynił, i wyroku adjudykacyjnego nie wyjął, jak o tem przekonywa świadectwo wydane przez podpisanego Pisarza tegoż Trybunału dnia 30 Czerwca (12 Lipca) r. b., przeto na żądanie Sukcesorów i legatarjuszów niegdy Piotra Pawła Zapalskiego, jako to:

1. Leona Macieja Zapalskiego, urzędnika drogowego, w mieście Donzense, departamencie de la Correse, cesarstwie Francuzkim zamieszkałego.

2. Antoniego Leona wóch d imion Zapalskiego obywatela.

3. Leony Zapalskiej panny pełnoletniej obywatelki, wymienionych pod Nr. 2 i 3 we wsi Wadowie dystrykcie Mogilnickim W. X Krakowskiem zamieszkałych.

4. Katarzyny z Zapalskich Sliwińskiej wdowy po Wincentym Sliwińskim pozostałej obywatelki we wsi Kijanach Okręgu Miechowskim zamieszkałej.

5. Izabeli Józefy Kaczorowskiej, panny doletniej, z własnych funduszów utrzymującej się, obywatelki.

6. Konstancji Katarzyny z Kaczorowskich, Jana Czerwińskiego z rolnictwa utrzymującego się żony, w asystencji męża działającej, czyli obojga małżonków Czerwińskich.

7. Karola Idziego Kaczorowskiego obywatela, wymienionych pod Nr. 5, 6 i 7 w mieście Łagowie Okręgu Miechowskim zamieszkałych

8. Józefa Stachurskiego, z krawiectwa utrzymującego się, w mieście Krakowie państwie Austrjackiem zamieszkałego.

9. Marjanny Antoniny z Stachurskich, Antoniego Kozłowskiego z służby utrzymującego się żony, w asystencji męża, czyli obojga małżonków Kozłowskich we wsi Sokołowie Okręgu Miechowskim zamieszkałych.

10. Karoliny z Zapalskich Węgrzeckiej, Karola Węgrzeckiego obywatela żony, w asystencji męża czyli obojga małżonków Węgrzeckich, w mieście Daleszynie Okręgu Kieleckim Gubernji Radomskiej zamieszkałych.

11 Feliksa Zapalskiego obywatela w mieście Tarłowie Okręgu Sandomierskim zamieszkałego

12. Teofili z Zapalskich Unger, Wojciecha Unger obywatela żony, w asystencji męża, czyli obojga małżonków Unger w mieście Okręgowem Stopnicy zamieszkałych.

13. Joanny Józefy z Zapalskich, Walentego Stefanik obywatela żony, w asystencji męża czyli obojga małżonków Stefanik w mieście Koziegłowach Okręgu Lelowskim zamieszkałych

14. Józefa Zapalskiego, dziedzica dóbr Węgrzynowa w tychże dobrach Okręgu W. X. Krakowskiego zamieszkałego.

15. Józefa Sliwińskiego, obywatela we wsi Kijanach Okręgu Miechowskim zamieszkałego.

16. Ludwika Siekierskiego, Sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie pod Nr. 2375 zamieszkałego, wszystkich jako wierzycieli sum rs. 3,750, rs. 3,750, rs. 3,750, rs. 1,500, rs. 750, rs. 450 i rs. 750 zahypotekowanych na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 271 położonej, mianowicie w sumie rs. 3,300 zahypotekowanej w dziale IV pod Nr. 14 księgi powyż rzeczonej nieruchomości, zamieszkanie prawne do niniejszego interesu i całego postępowania relicytacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego obrane mających, od którego tenże Teofil Tomicki Adwokat prawne kroki czyni, i relicytację nieruchomości w Warszawie pod Nr 271 popiera, odbywać się będzie sprzedaż powtórna na niebezpieczeństwo plus licytanta Aleksandra Zederbaum dom komisowy utrzymującego, w Warszawie pod Nr. 2259 zamieszkałych, a to w myśl art. 737, 738 i 739 K. P. S.

Termin do pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w drodze relicytacji dopiero rzeczonej nieruchomości, odbędzie się w dniu 29 Lipca (10 Sierpnia) r. b. o godzinie 10 z rana, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 4,000, a zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, przejrzane być mogą u Teofila Tomickiego Adwokata sprzedaż w drodze relicytacji popierającego, którego zamieszkanie jest powyżej wskazane, i w kancelarji podpisanego Pisarza Trybunału w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału powyżej rzeczonego utrzymywanej.

Warszawa d. 9 (21) Lipca 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. *4448*). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Na żądanie pełnomocnika nieobecnych sukcesorów po Feliksie Niedziałkowskim, i z mocy upoważnienia Praesidium Trybunału, z dnia 11 (23) Lipca 1866 r. Nr. 6768, sprzedane zostaną przez publiczną licytację ruchomości do masy Feliksa Niedziałkowskiego należące, jako to powozy, rekwizyta stelmachskie, garderoba, bielizna i t. p. Licytacja rozpocznie się w dniu 14 (26) Lipca 1866 r., to jest we czwartek o godzinie 2 z południa, w domu Nr. 1776*A*, przy ulicy Ś-to Jerskiej w Warszawie, w mieszkaniu zmarłego Niedziałkowskigo, o czem strony interesowane zawiadamiam.

Warszawa dnia 11 (23) Lipca 1866 r.
Stanisław Tyrchowski.

(N. D. 4455). W dniu 14 (26) b. m. o godzinie 11-ej rano, na placu pod Trzema Krzyżami zwanym w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości jako to: meble jesionowe, świeczniki mosiężne, warsztaty stolarskie i t. p., przez publiczną licytacją sprzedane będą.

Czamański, Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

W Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego—Za pozwoleniem Cenzury. *DODATEK.*

Do dzisiejszego Numeru dołącza się osobny Dodatek (Прибавленіе) N. 45.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою написано:

„Быть по сему."

Въ с. Ильинскомъ,
7 (19) Іюля 1866 года.

УСТАВЪ
О
ПИТЕЙНОМЪ СБОРѢ.

(Продолженіе смотри Прибавленіе къ № 152.)

ГЛАВА ШЕСТАЯ.
Обязанности Уѣзднаго Казначейства.

Ст. 85. Уѣздное Казначейство обязано вести, по даннымъ формамъ, отдѣльный счетъ акцизу, поступающему съ каждаго завода.

Ст. 86. Уѣздное Казначейство принимаетъ поступающія въ уплату акциза суммы и выдаетъ въ пріемѣ ихъ квитанціи, а равно принимаетъ состоящее изъ наличныхъ денегъ и процентныхъ бумагъ обезпеченіе по разсрочкѣ во взносѣ акциза и выдаетъ на разсроченный акцизъ установленныя свидѣтельства.

Ст. 87. Уѣздное Казначейство, по представленіи заводчикомъ или виноторговцемъ разрѣшенія, выданнаго Акцизнымъ Управленіемъ на полученіе патента, выдаетъ таковой патентъ на установленной бумагѣ, по предварительномъ взносѣ причитающейся за патентъ суммы.

Ст. 88. Уѣздное Казначейство о всѣхъ питейныхъ доходахъ доставляетъ ежемѣсячно вѣдомости Управляющему акцизнымъ сборомъ.

Ст. 89. Уѣздное Казначейство открываетъ свои книги о поступленіи питейныхъ доходовъ Надзирателю акцизнаго сбора, по его требованію, для сличенія таковыхъ книгъ съ тѣми свѣдѣніями, которыя имѣются у Надзирателя акцизнаго сбора.

Ст. 90. Уѣздное Казначейство представляетъ Губернскому Правленію о всѣхъ доходахъ по питейной части вѣдомости и отчеты въ тѣ сроки, какіе установлены для отчетности по прочимъ государственнымъ доходамъ.

ГЛАВА СЕДЬМАЯ.
Власть и обязанности Губернатора въ отношеніи Акцизнаго Управленія.

Ст. 91. Губернаторъ, по обязанности охранять исполненіе законовъ, имѣетъ наблюденіе во ввѣренной ему губерніи за исполненіемъ всѣхъ постановленій сего Устава и за дѣйствіями Акцизнаго Управленія.

Ст. 92. Губернаторъ не только обязывается содѣйствовать Акцизному Управленію по его представленіямъ, но и принимать непосредственно зависящія мѣры къ огражденію казны во всѣхъ случаяхъ, клонящихся къ ущербу въ питейномъ доходѣ.

Ст. 93. Губернаторъ имѣетъ право требовать отъ Губернскаго Акцизнаго Управленія всѣ тѣ свѣдѣнія, какія онъ признаетъ нужными для своихъ соображеній о положеніи питейнаго дохода.

Ст. 94. Когда Губернаторъ усмотритъ гдѣ либо по вѣдомству Акцизнаго Управленія безпорядки и злоупотребленія, то даетъ о томъ знать Управляющему акцизнымъ сборомъ, и можетъ требовать отъ Акцизнаго Управленія немедленнаго принятія мѣръ къ исправленію упущеній или къ прекращенію нарушеній правилъ Устава не вмѣшиваясь, однако, въ хозяйственныя распоряженія сего Управленія, которыя зависятъ единственно отъ Министерства Финансовъ. Въ случаѣ открытія злонамѣренныхъ дѣйствій, Губернаторъ дѣлаетъ распоряженіе о преданіи суду на общемъ основаніи должностныхъ лицъ Акцизнаго Управленія, о преданіи же суду лицъ опредѣленныхъ Министромъ Финансовъ или Центральнымъ Управленіемъ акцизнаго сбора, входитъ съ представленіемъ въ Министерство Финансовъ. Въ случаяхъ особенной важности, Губернаторъ можетъ командировать прямо отъ себя довѣреннаго чиновника для ревизіи заводовъ и вообще для изслѣдованія злоупотребленій, и о всѣхъ замѣченныхъ въ Акцизномъ Управленіи безпорядкахъ, доноситъ Министерству Финансовъ.

Ст. 95. Губернаторъ ревизуетъ Акцизное Управленіе на общихъ основаніяхъ, для обозрѣнія губерніи постановленныхъ; при чемъ, если признаетъ нужнымъ, ревизуетъ винокуренные, пиво — и медоваренные и всѣ другіе заводы, находящіеся подъ тѣмъ же контролемъ.

Ст. 96. Губернаторъ строго наблюдаетъ, чтобы по требованіямъ должностныхъ лицъ Акцизнаго Управленія оказываемо было со стороны мѣстныхъ въ уѣздахъ, городахъ и сельскихъ гминахъ полицій, своевременное и дѣятельное пособіе къ прекращенію или отвращенію нарушеній настоящаго устава. Въ случаѣ усмотрѣнной имъ надобности, онъ и безъ требованія Акцизнаго Управленія, даетъ о семъ надлежащія предписанія мѣстнымъ въ уѣздахъ, городахъ и сельскихъ гминахъ полиціямъ.

ГЛАВА ОСЬМАЯ.
Обязанности Полиціи по питейному сбору.

Ст. 97. Мѣстныя въ уѣздахъ, городахъ и сельскихъ гминахъ полиціи, имѣютъ наблюденіе за исполненіемъ какъ заводчиками такъ и продавцами питей, правилъ, установленныхъ настоящимъ Уставомъ и общими законами въ видахъ общественной безопасности, благочинія и народнаго здравія. Сверхъ того, повсемѣстно на обязан-

Na oryginale własną Jego Cesarskiéj Mości ręką napisano:

„Ma być podług tego."

We wsi Ilinskoje,
dnia 7 (19) Czerwca 1866 r.

USTAWA
O
AKCYZIE OD TRUNKÓW.

(Dalszy ciąg, patrz dodatek do Nru 163).

ROZDZIAŁ VI.
O obowiązkach Kassy Powiatowéj.

85. Kassa Powiatowa obowiązaną jest prowadzić według formy przepisanéj oddzielny rachunek (conto) podatku od trunków wpływającego z każdego zakładu.

86. Kassa Powiatowa przyjmuje opłaty od wyrobu trunków należne i wydaje z ich odbioru pokwitowania, jakoteż przyjmuje składane do jéj depozytu gotowiznę lub papiery procentowe na zabezpieczenie podzielonej na raty opłaty akcyzy i wydaje ustanowione na ten wypadek świadectwa.

87. Kassa Powiatowa po otrzymaniu od posiadacza zakładu służącego do wyrobu trunków, lub od handlującego wódką upoważnienia Zarządu akcyznego do otrzymania patentu, wydaje tenże patent na przepisanym blankiecie, pobrawszy poprzednio przypadającą za patent należność.

88. O wszelkich wpływach z opłat od trunków, Kassa Powiatowa co miesiąc formuje wykazy i takowe Zarządzającemu dochodem z podatku od trunków przesyła.

89. Na żądanie Nadzorcy dochodu z akcyzy, Kassa Powiatowa obowiązaną jest okazywać książki, obejmujące wpływ dochodu od trunków, dla porównania ich z posiadanemi przezeń wiadomościami.

90. Kassa Powiatowa składa Rządowi Gubernialnemu wykazy i rachunki o wszelkich wpływach z opłat od trunków, w tych samych terminach, jakie są naznaczone dla składania rachunków z innych dochodów Państwa.

ROZDZIAŁ VII.
O władzy i obowiązkach Gubernatora względem Zarządu akcyznego.

91. Gubernator ze swego Urzędu obowiązany przestrzegać wykonywania praw, ma tem samem w powierzonéj mu Gubernii nadzór nad wykonaniem wszelkich postanowień téj Ustawy i nad czynnościami Zarządu akcyzy.

92. Na Gubernatora wkłada się obowiązek, nietylko współdziałać na przedstawienie tegoż Z rządu, ale także przedsiębrać bezpośrednio zależne od niego środki, w celu zabezpieczenia Skarbu we wszelkich wypadkach mogących wpłynąć na ubytek dochodu od trunków.

93. Gubernator ma prawo żądać od Zarządu Gubernialnego akcyznego wszystkich tych wiadomości, które uzna za potrzebne do rozpoznania stanu dochodów od trunków.

94. Skoro Gubernator dostrzeże gdziekolwiek bądź w Zarządzie akcyznym nieporządki lub nadużycia, zawiadamia o tem Zarządzającego dochodem z akcyzy, i może żądać od Zarządu akcyznego bezzwłocznego przedsięwzięcia środków do sprostowania uchybień, lub zapobieżenia przekroczeniu przepisów Ustawy, nie wdając się w wewnętrzne rozporządzenia tegoż Zarządu, co jedynie do Ministerstwa Finansów należy.

W razie odkrycia czynów szkodliwych, Gubernator zarządza oddanie winnych Urzędników Zarządu akcyznego pod Sąd, podług ogólnych przepisów, jednakże dla oddania pod Sąd Urzędników mianowanych przez Ministra Finansów, albo przez Zarząd Centralny akcyzny, wchodzi o to z przedstawieniem do Ministerstwa Finansów.

W wypadkach szczególnéj wagi, Gubernator może delegować wprost od siebie zaufanego Urzędnika na rewizye zakładów i w ogóle dla dochodzenia nadużyć, a o wszystkich dostrzeżonych w Zarządzie akcyznym nieporządkach, donosi Ministerstwu Finansów.

95. Gubernator odbywa przegląd czynności Zarządu akcyznego, według ogólnych zasad postanowionych względem przeglądu Gubernii; obok czego, jeśli to uzna za potrzebne, odbywa rewizye gorzelń, browarów i fabryk miodu, jakoteż i wszelkich innych Zakładów, znajdujących się pod kontrolą Zarządu Akcyzy, a również i składy wódek, do téj kontroli należących.

96. Gubernator jak najściśléj przestrzega, aby na żądanie Urzędników Zarządu akcyznego, miejscowe policye, w powiatach, miastach i gminach wiejskich, udzielały spieszną i czynną pomoc w celu zatamowania nadużyć lub zapobieżenia takowym i uchybieniom przeciwko przepisom niniejszéj Ustawy.

Jeżeli to uzna za potrzebne, nie czekając na odniesienie się Zarządu akcyznego, wydaje stosowne w powyższym celu rozporządzenia tymże policyom w powiatach, w miastach i gminach wiejskich.

ROZDZIAŁ VIII.
O obowiązkach Policyi co do dochodu z trunków.

97. Władze policyjne w powiatach, miastach i gminach wiejskich, przestrzegają wykonywania przepisów niniejszéj Ustawy i praw ogólnych, tak przez producentów, jakoteż i sprzedających trunki, we względzie ogólnego porządku, bezpieczeństwa i publicznego zdrowia. Prócz tego, na Policyę w ogóle wkłada się obowiązek wglądania, aby

ность полиціи возлагается наблюденіе, чтобы продажа питей не производилась изъ мѣстъ, не имѣющихъ надлежащихъ патентовъ и чтобы не была допускаема развозка питей безъ свидѣтельствъ, въ тѣхъ случаяхъ, когда таковыя требуются.

Ст. 98. По предмету возлагаемаго собственно на Акцизное Управленіе надзора за исполненіемъ заводчиками правилъ о порядкѣ производства питей и выпуска оныхъ изъ заводовъ и складовъ, полиція дѣйствуетъ лишь вслѣдствіе требованія Акцизнаго Управленія, приступая къ непосредственнымъ распоряженіямъ только въ случаяхъ, точно обозначенныхъ въ семъ Уставѣ.

РАЗДѢЛЪ ВТОРЫЙ.

О производствѣ питей, подлежащихъ акцизу.

ГЛАВА I.

Объ устройствѣ заводовъ, на которыхъ выдѣлываются напитки подлежащіе акцизу.

Ст. 99. Заводы, на которыхъ выдѣлываются напитки, подлежащіе оплатѣ акцизомъ, должны быть устроены отдѣльно одинъ отъ другаго; если же они помѣщаются въ одномъ и томъ же зданіи, то не должны имѣть между собою никакого внутренняго сообщенія. Заводы, выдѣлывающіе изъ спирта и вина другіе разныхъ сортовъ напитки и издѣлія, не могутъ быть устроены съ винокуренными заводами въ одномъ зданіи или въ смежныхъ строеніяхъ, имѣющихъ съ ними какое либо внутреннее сообщеніе.

Примѣчаніе. Исключеніе изъ сего правила допускается только для медоваренныхъ заводовъ, которые могутъ быть устраиваемы вмѣстѣ съ пивоваренными.

Ст. 100. Всѣ вообще лица на собственной своей или въ ихъ владѣніи состоящей землѣ, а также въ мѣстностяхъ, гдѣ право продажи напитковъ не принадлежитъ кому нибудь исключительно, могутъ устроивать заводы для выдѣлки питей, подлежащихъ оплатѣ акцизомъ, съ заявленіемъ о томъ мѣстной полиціи и Участковому Надзирателю акцизнаго сбора и съ соблюденіемъ полицейскихъ, а равно симъ Уставомъ установленныхъ правилъ. Тоже самое относится и до заводовъ, выдѣлывающихъ издѣлія изъ спирта и вина, уже оплаченныхъ акцизомъ.

Примѣчаніе. Устройство завода для приготовленія пейсаховой водки, изъ оставшейся отъ выдѣлки меду и воска медовой пѣны и восковой воды, дозволяется только въ губернскихъ городахъ, съ разрѣшенія Управляющаго акцизнымъ сборомъ.

Ст. 101. Всѣмъ вообще лицамъ, имѣющимъ право на заводскую и фабричную промышленность, дозволяется брать въ аренду винокуренные, водочные, пиво-и медоваренные заводы, а также заводы, на которыхъ выдѣлываются издѣлія изъ вина и спирта, оплаченныхъ акцизомъ.

ГЛАВА II.

О винокуреніи на заводахъ.

Отдѣленіе I.

Общія Правила.

Ст. 102, Винокуренные заводы устроиваются съ вѣдома Надзирателя акцизнаго сбора съ соблюденіемъ слѣдующихъ условій:

а) Емкость каждаго квасильнаго чана не можетъ быть менѣе 90 ведръ;

б) На одномъ и томъ же винокуренномъ заводѣ допускается нѣсколько порядковъ квасильныхъ чановъ, но съ тѣмъ, чтобы чаны каждаго порядка были одной мѣры и чтобы число таковыхъ чановъ въ каждомъ порядкѣ было не болѣе пяти.

в) На винокуренномъ заводѣ дозволяется для очистки выкуриваемаго на ономъ вина, имѣть аппаратъ, дѣйствующій перегонкою, но не иначе, какъ въ непрерывной и прочной связи съ перегоннымъ снарядомъ. Не воспрещается также имѣть снаряды для очистки вина, отдѣльно устроенные, но въ этомъ случаѣ они должны дѣйствовать холоднымъ способомъ, а не перегонкою.

Примѣчаніе. Заводы, существовавшіе до введенія въ дѣйствіе настоящаго Устава о питейномъ сборѣ и не удовлетворяющіе требованіямъ сей статьи, должны быть, до открытія на нихъ винокуренія, передѣланы согласно этимъ требованіямъ.

Ст. 103. По окончаніи устройства завода, заводчикъ или его повѣренный проситъ Надзирателя акцизнаго сбора особымъ объявленіемъ, о прибытіи акцизнаго чиновника на заводъ для описанія и измѣренія онаго. Надзиратель акцизнаго сбора, по полученіи такого объявленія, тотчасъ назначаетъ день, когда на заводъ прибудетъ, о чемъ и увѣдомляетъ заводчика. Для измѣренія завода, акцизный Надзиратель обязанъ прибыть на заводъ, ни въ какомъ случаѣ, не позже какъ черезъ двѣ недѣли со дня полученія имъ вышеупомянутаго объявленія.

Ст. 104. Описаніе завода и измѣреніе посуды производятся, согласно особой инструкціи, Надзирателемъ акцизнаго сбора, въ присутствіи владѣльца, или арендатора, или довѣреннаго отъ нихъ лица.

Ст. 105. Описаніе завода должно заключать въ себѣ подробное и точное показаніе всѣхъ частей винокуреннаго завода, а равно всѣхъ аппаратовъ, чановъ и посуды, находящихся на заводѣ и имѣющихъ отношеніе къ винокуренію.

Ст. 106. Посуда, не означенная заводчикомъ въ описаніи, не можетъ въ послѣдствіи находиться въ заводѣ. Изъ сего правила исключается мелкая ручная посуда, которая въ описаніе не вводится.

trunki nie były sprzedawane z miejsc nieposiadających właściwych na to patentów i oraz, aby trunki nie były przewożone bez przepisanych świadectw, w razach, w których też świadectwa są wymagane.

98. Co się tyczy dozoru nad wykonywaniem przepisów przez posiadaczy zakładów, co do fabrykacyi trunków i wydawania takowych z zakładów i składów, który to dozór należy właściwie do Zarządu akcyznego, Władze policyjne działają tylko na żądanie tegoż Zarządu, — bezpośrednio zaś ich rozporządzenia mogą tylko mieć miejsce w wypadkach niniejszą Ustawą wyraźnie wskazanych.

DZIAŁ II.

O wyrobie trunków ulegających opłacie akcyzy.

ROZDZIAŁ I.

O urządzeniu zakładów służących do wyrobu trunków podlegających akcyzie.

99. Zakłady, służące do wyrobu trunków ulegających opłacie akcyzy, powinny być urządzane oddzielnie jeden od drugiego; a jeżeli mieszczą się w jednem zabudowaniu, w takim razie nie mogą mieć między sobą żadnéj zgoła wewnętrznéj kommunikacyi.

Zakłady służące do fabrykacyi ze spirytusu i wódki, innych różnego rodzaju trunków i wyrobów, nie mogą być urządzane razem z gorzelnią w jednem zabudowaniu, ani w przyległych budynkach, mających między sobą jakąbądź wewnętrzną kommunikacyą.

Uwaga. Wyłączają się od tego przepisu tylko fabryki miodu, które mogą być urządzone razem z browarami piwnemi.

100 Każdemu w ogólności, na własnym, lub w jego posiadaniu zostającym gruncie, w miejscowościach, w których prawo sprzedaży trunków nie służy komubądź wyłącznie, wolno jest urządzać zakłady do wyrobu trunków podlegających opłacie akcyzy, z obowiązkiem zawiadomienia o tem miejscowéj policyi i Cząstkowego Nadzorcy dochodu z akcyzy, jak równie dopełnienia przepisów policyjnych i niniejszą Ustawą wskazanych.

Przepis ten odnosi się także do Zakładów wyrobów z wódki i spirytusu, od których podatek opłacony już został.

Uwaga. Wyrób pejsachowéj wódki, z odchodzących przy fabrykacyi miodu i wosku, szumowin miodowych i wody woskowéj, dozwala się tylko w miastach Gubernialnych i za zezwoleniem Zarządzającego dochodem z akcyzy.

101. Wszystkim w ogólności osobom, którym służy prawo trudnienia się fabrycznym przemysłem, dozwala się dzierżawić gorzelnie, browary i fabryki miodu, jakoteż zakłady do fabrykacyi wyrobów z wódki i spirytusu, od których akcyza opłacona została.

ROZDZIAŁ II.

O wyrobie wódki w gorzelniach.

Oddział I.

Ogólne przepisy.

102. Gorzelnie urządzane być winny za wiedzą Nadzorcy dochodu akcyzy i z zachowaniem następujących warunków.

a) Objętość każdéj kadzi fermentacyjnéj nie może być mniéjszą od 90 wiader.

b) W jednéj i téj saméj gorzelni może być zaprowadzonych kilka kompletów kadzi fermentacyjnych, lecz kadzie każdego kompletu powinny być równéj objętości, a liczba ich w każdym takim komplecie nie może przewyższać pięciu.

c) W gorzelni może się znajdować aparat do oczyszczenia przez dystylację wyrobionéj w niéj wódki służący, który jednakże powinien być w ścisłym i nieprzerwanym związku z głównym aparatem gorzelnianym. Wolno także miéć w gorzelni odddzielny przyrząd służący do oczyszczania wódki; lecz działać on powinien na zimno, a nie przez odpędzenie za pomocą ognia lub pary.

Uwaga. Gorzelnie, istniejące przed wprowadzeniem w wykonanie niniejszéj Ustawy o akcyzie od trunków, a nie odpowiadające wymaganiom tego artykułu, powinny być urządzone, według tychże wymagań, zanim wyrób wódki rozpoczęty w nich będzie.

103. Po ukończonem urządzeniu gorzelni, posiadacz téjże, lub upoważniony przez niego, zawiadomi o tém Nadzorcę dochodu z akcyzy i przez oddzielną deklaracyę zażąda przybycia Urzędnika akcyznego do gorzelni, dla jéj opisania i wymiaru naczyń. Nadzorca dochodu z akcyzy po otrzymaniu takiéj deklaracji, naznaczy zaraz dzień, w którym przybędzie do gorzelni i o tem zawiadomi jéj posiadacza. Dla dopełnienia przemiaru, Nadzorca przybyć powinien do gorzelni, w żadnym razie nie późniéj, jak w ciągu dwóch tygodni od daty otrzymania przez niego powyższéj deklaracyi.

104. Opis gorzelni i wymiar naczyń, stosownie do oddzielnéj instrukcyi dopełniony być winien przez Nadzorcę akcyzy w obecności właściciela lub dzierżawcy gorzelni, albo osoby do tego umocowanéj.

105. Opis gorzelni obejmować powinien szczegółowe i dokładne wymienienie wszystkich naczyń, kadzi i przyrządów, znajdujących się w téjże gorzelni i mających łączność z wyrobem wódki.

106. Naczynie nie wyszczególnione przy opisie gorzelni, nie może następnie znajdować się w gorzelni. Od tego wyłączają się drobne ręczne naczynia, które w tymże opisie nie zamieszczają się.

Ст. 107. Изъ показанной въ описаніи посуды, измѣренію подлежатъ: квасильные чаны, чанъ для разварки картофеля (парникъ), дрожжевые чаны, дрожжевыя кадки и передаточные резервуары для перепускапія бражки изъ квасильнаго отдѣленія въ перегонное.

Ст. 108. Число дрожжевыхъ чановъ и дрожжевыхъ кадокъ для приготовленія маточныхъ дрожжей зависитъ отъ усмотрѣнія заводчика; но съ тѣмъ, чтобы таковая посуда для каждаго порядка квасильныхъ чановъ была особая, и чтобы совокупная емкость дрожжевой посуды не превышала десяти процентовъ совокупной емкости квасильныхъ чановъ того порядка, къ которому дрожжевая посуда относится.

Ст. 109. Посредствующихъ резервуаровъ на заводѣ не должно быть болѣе двухъ, а именно: одного ниже квасильныхъ чановъ, а другаго выше предварительнаго нагрѣвателя, общая емкость которыхъ не должна быть болѣе $^3/_4$ емкости квасильнаго чана изъ наибольшаго порядка, и притомъ, квасильные чаны не должны имѣть никакого другаго сообщенія съ перегоннымъ аппаратомъ, какъ только чрезъ эти резервуары.

Ст. 110. Квасильные чаны, чанъ для разварки картофеля, дрожжевая посуда, а равно передаточные резервуары измѣряются, по особой инструкціи, геометрически: но по усмотрѣнію чиновника или желанію заводчика, квасильные чаны измѣряются также и водою; при чемъ измѣреніе водою должно считаться окончательнымъ; сверхъ того, чанъ для разварки картофеля, независимо отъ геометрическаго измѣренія, вымѣряется картофелемъ на вѣсъ, при чемъ чанъ долженъ быть совершенно наполненъ картофелемъ.

Ст. 111. По описаніи завода и измѣреній посуды, на сію послѣднюю накладываются казенныя клейма и выставляются номера и цифры емкости оной.

Ст. 112. Если бы для уравненія емкости чановъ одного и того же порядка потребовалось который нибудь изъ нихъ обрѣзать, а заводчикъ не сіе на соглашался, то основаніемъ всѣхъ разсчетовъ съ заводчикомъ принимается емкость наибольшаго чана.

Ст. 113. Всѣ необходимыя при измѣреніи работы производятся рабочими заводчика.

Ст. 114. По окончаніи измѣренія, акцизный чиновникъ опечатываетъ посуду такъ, чтобы невозможно было производить винокуреніе.

Ст. 115. Замѣна ветхой посуды и испортившихся аппаратовъ новыми и прибавленіе новой посуды производятся заводчикомъ свѣдома Надзирателя акцизнаго сбора; измѣреніе же и клейменіе оныхъ производятся вышеуказаннымъ порядкомъ.

Ст. 116. Винокуреніе можетъ производиться въ теченіе всего года.

Ст. 117. Винокуренный періодъ или сидка считается съ 19 Іюня (1 Іюля) одного года по 19 (1) число тѣхъ же мѣсяцевъ слѣдующаго года. Въ теченіи сидки заводчикъ можетъ, по своему усмотрѣнію, прерывать винокуреніе или производить оное безостановочно; но обязанъ на каждый срокъ, т. е. на каждое предполагаемое имъ для винокуренія время, испрашивать особое свидѣтельство.

Ст. 118. Вино и спиртъ дозволяется курить изъ хлѣба, солода, свекловицы и картофеля, но безъ примѣси патоки и другихъ сахаристыхъ вѣществъ; сверхъ того, вино и спиртъ могутъ быть выкуриваемы изъ патоки; причемъ только для дрожжей дозволяется употреблять солодъ и муку.

Примѣчаніе. Изъ всѣхъ прочихъ матеріаловъ могутъ быть производимы, на винокуренномъ заводѣ, предварительные опыты винокуренія, съ разрѣшенія Центральнаго Управленія, подъ наблюденіемъ командированнаго для сего чиновника.

Ст. 119. Винокуреніе производится не иначе, какъ по полученіи отъ Акцизнаго Надзирателя надлежащаго свидѣтельства. Винокуреніе должно начинаться въ срокъ, въ этомъ свидѣтельствѣ обозначенный.

Ст. 120. Каждый срокъ, на который заводчикъ испрашиваетъ особое свидѣтельство, долженъ быть не короче двухъ недѣль. Въ разрѣшенный срокъ винокуреніе должно производиться безъ перерыва, за исключеніемъ тѣхъ праздничныхъ дней, о которыхъ заявлено будетъ особо въ объявленіи на винокуреніе.

Ст. 121. Заводчикъ имѣетъ право дѣлать заторъ для выкурки вина одинъ или два раза и даже болѣе въ сутки; но тотъ или другой порядокъ производства онъ долженъ избрать на весь испрашиваемый срокъ для винокуренія; употреблять же въ одинъ срокъ винокуренія разные порядки производства, смѣшанно, воспрещается.

Ст. 122. Если заводчикъ будетъ дѣлать только одинъ заторъ въ сутки, то обязанъ въ объявленіи на винокуреніе означить, въ какое приблизительно время, т. е. между какими часами ежедневно будетъ начинаться отварка затора въ заторномъ чанѣ; и такого порядка при производствѣ заторовъ, заводчикъ долженъ неуклонно держаться въ теченіи объявленнаго срока. Промежутокъ времени между часами, выбранными въ этомъ случаѣ заводчикомъ, не долженъ быть продолжительнѣе трехъ часовъ.

Ст. 123. Продолжительность броженія заторовъ не можетъ быть болѣе пятисуточнаго, т. е. періодъ времени отъ впуска одного затора до впуска слѣдующаго затора въ тотъ же квасильный чанъ, включая въ этотъ срокъ и время, необходимое для спуска бражки и приготовленія чана къ пріему слѣдующаго затора, не долженъ превышать пяти сутокъ.

Ст. 124. Квасильные чаны должны быть употребляемы поочередно, слѣдуя порядку ихъ номеровъ.

107. Z objętych w opisie gorzelni naczyń wymierzane być winny: kadzie fermentacyjne, parnik, kadzie i kadki drożdżowe, oraz rezerwoary służące dla przeprowadzenia brzeczki (roboty) z kadzi fermentacyjnéj, do aparatu dla odpędzenia na wódkę.

108. Liczba większych i mniejszych kadzi, służących wyłącznie dla przysposobienia drożdży do zacieru potrzebnych (tak zwanéj matki) zawisła od uznania posiadacza gorzelni, pod warunkiem jednakże, aby przyrząd ten drożdżowy, do każdego kompletu kadzi fermentacyjnych był oddzielny, i aby ogólna jego objętość nie przewyższała dziesięciu procentów, razem wziętéj objętości kadzi fermentacyjnych tego kompletu, do którego odnoszą się naczynia drożdżowe.

109. Rezerwoarów, o jakich wyżéj mowa, nie może być więcéj w gorzelni jak dwa; a w tym razie, jeden powinien być umieszczony poniżéj kadzi fermentacyjnych, drugi zaś wyżéj od wygrzewacza, których ogólna objętość nie może być większą od $^3/_4$ objętości kadzi fermentacyjnéj z największego kompletu; nadto, kadzie fermentacyjne nie mogą miéć żadnéj innéj kommunikacyi z aparatem do odpędzenia, jak tylko przez pośrednictwo tych rezerwoarów.

110. Kadzie fermentacyjne, parnik, przyrząd drożdżowy i rezerwoary wymierzone być winny według oddzielnéj insrukcyi, sposobem geometrycznym; a w razie uznanéj potrzeby przez Urzędnika, albo na żądanie posiadacza gorzelni, kadzie fermentacyjne wymierzają się także wodą, i wtenczas przemiar ten wodą powinien być uważany za stanowczy; parnik zaś niezależnie od wymiaru geometrycznego, przemierza się kartoflami na wagę, zaś przy wymiarze tym parnik powinien być całkowicie wypełniony kartoflami.

111. Po dopełnionym opisie gorzelni i wymiarze naczyń, te ostatnie cechują się stemplami Skarbowemi, oraz wypisują się na nich kolejne numera i liczby wskazujące ich objętość.

112. Gdyby dla zrównania objętości kadzi fermentacyjnych jednego i tegoż samego kompletu, zaszła potrzeba niektóre z nich oberznąć, a posiadacz gorzelni na to się nie zgodził, w takim razie za zasadę do wszelkich z nim obrachunków, przyjmuje się objętość największéj kadzi.

113. Przy wymiarze naczyń, wszelkie niezbędne roboty uskuteczniają się przez ludzi posiadacza gorzelni.

114. Po ukończonem przemiarze naczyń, Urzędnik akcyzny pieczętuje te naczynia tak, aby wyrób wódki w gorzelni był niemożliwym.

115. Zastąpienie zniszczonych naczyń i aparatów nowemi, jako téż powiększanie liczby naczyń, następować może z wiedzą Nadzorcy dochodu z akcyzy, przemiar zaś i ocechowanie ich dopełnia się w sposobie powyżéj wskazanym.

116. Wyrób wódki w gorzelni może się odbywać w ciągu całego roku.

117. Rok fabrykacyjny, czyli okres roczny wyrobu wódki liczy się od 19 czerwca (1 lipca) jednego, do d. 19 (1) lipca t. m. drugiego roku. W ciągu okresu rocznego, producent według własnego uznania może wykonywać wyrób wódki albo ciągle, albo z przestankami; lecz obowiązany jest na każdy okres czasowy, to jest na każdy przeciąg czasu zamierzonego wyrobu wódki pozyskiwać oddzielne świadectwo.

118. Wyrób wódki i spirytusu w gorzelniach wykonywać się może ze zboża, słodu, buraków i kartofli, lecz bez dodania melassy i innych cukrowych materyałów. Oprócz tego, wyrób wódki odbywać się może z melassy, przyczém tylko na drożdże można używać mąkę i słód.

Uwaga. Ze wszystkich innych materyałów mogą być dopełniane w gorzelni próby wyrobu wódki z upoważnienia Zarządu Centralnego pod nadzorem delegowanego w tym celu Urzędnika.

119. Wyrób wódki nie może miéć miejsca przed otrzymaniem od akcyznego Nadzorcy przepisanego świadectwa. Fabrykacya rozpoczynać się powinna w terminie w témże świadectwie oznaczonym.

120. Okres czasowy, na który posiadacz gorzelni żąda wydania świadectwa, nie może być krótszy od dwóch tygodni. W dozwolonym okresie czasowym, wyrób wódki powinien odbywać się bez przerwy, z wyłączeniem tych tylko dni świątecznych, które wyszczególnione będą w deklaracyi.

121. Producentowi wolno robić w ciągu doby jeden lub dwa i więcéj zacierów na wódkę, w każdym jednak razie, liczba codziennych zacierów w gorzelni przez cały okres czasowy powinna być jednostajną, to jest: że wykonywać tych zacierów jednego dnia mniéj, a drugiego więcéj, w jednym okresie czasowym nie dozwala się.

122. Gdy posiadacz gorzelni wykonywać będzie jeden zacier na dobę, w takim razie obowiązany jest w deklaracyi na wyrób wódki wskazać w jakim w przybliżeniu czasie, to jest pomiędzy któremi godzinami rozpoczynać się będzie codziennie zacier w kadzi zaciernéj i tego porządku ściśle trzymać się winien codziennie w ciągu zadeklarowanego terminu. Przeciąg czasu pomiędzy wskazanemi w tym celu godzinami nie może być dłuższy od 3-ch godzin.

123. Fermentacya zacierów nie może trwać dłużéj nad pięć dób, to jest: że przeciąg czasu od spuszczenia jednego do spuszczenia następnego zacieru do téj saméj kadzi fermentacyjnéj, włączając w to czas potrzebny do spuszczenia brażki i przygotowania kadzi dla przyjęcia następnego zacieru, nie może być dłuższy od 5-ciu dób.

124. Kadzie fermentacyjne powinny być używane porządkiem, czyli koleją numerów, któremi są oznaczone.

Ст. 125. Заводчику предоставляется дѣйствовать или всею силою завода, употребляя ежедневно всѣ порядки квасильныхъ чановъ, или уменьшенною силою, употребляя не всѣ порядки квасильныхъ чановъ; въ семъ послѣднемъ случаѣ, посуда не назначаемая, по объявленію заводчика, къ употребленію, должна быть опечатана.

Ст. 126. Число квасильныхъ чановъ, представленныхъ къ употребленію, должно быть сообразно съ избраннымъ заводчикомъ срокомъ броженія, такъ напримѣръ, при 5-ти суточномъ броженіи—5 чановъ, при 4-хъ суточномъ—4 чана, при 3-хъ суточномъ броженіи—3, или двойное или большее число таковыхъ чановъ, если употребляется къ каждый разъ для одного затора по два или болѣе чановъ. Изъ дрожжевой посуды на заводѣ, въ которомъ находится нѣсколько порядковъ квасильныхъ чановъ, должна быть предоставлена къ употребленію только та посуда, которая относится къ тѣмъ порядкамъ квасильныхъ чановъ, которыми заводчикъ будетъ дѣйствовать, согласно поданному объявленію на винокуреніе.

Ст. 127. Количество и родъ матеріаловъ, употребляемыхъ для каждаго затора, должны быть назначены заводчикомъ на весь испрашиваемый срокъ винокуренія съ положительною точностію, т. е. заводчикъ долженъ объявить: въ какой пропорціи каждый матеріалъ онъ будетъ употреблять для винокуренія, съ тѣмъ притомъ, чтобы пропорція эта соотвѣтствовала емкости квасильнаго чана (ст. 129), за исключеніемъ случая, означеннаго ниже въ ст. 130-й.

Ст. 128. Заторъ въ полномъ количествѣ, за исключеніемъ части, отбираемой для заготовленія дрожжей, долженъ быть спущенъ въ квасильные чаны подъ тѣми номерами, какъ означено въ объявленіи на винокуреніе. При чемъ не дозволяется спускать слѣдующіе другъ за другомъ заторы половинами въ одни и тѣ же квасильные чаны.

Ст. 129. На каждый пудъ затираемой муки и сухаго солода изъ всякаго хлѣба полагается емкости въ квасильномъ чанѣ 9 ведеръ; на каждый пудъ картофеля 3 ведра, а на каждый пудъ свекловицы $2\frac{1}{4}$ ведра; на каждый пудъ зеленаго солода 6 ведеръ и на каждый пудъ патоки 8 ведеръ.

На этомъ основаніи, т. е. по такой емкости квасильныхъ чановъ, расчитывается количество припасовъ, ежедневно затираемыхъ на заводѣ.

Примѣчаніе. Если по емкости квасильныхъ чановъ будетъ причитаться припасовъ къ употребленію неполное число пудовъ, но съ фунтами, то въ избѣжаніе мелкихъ расчетовъ, заводчикъ обязанъ дополнить это количество припасовъ, такимъ образомъ, чтобы въ расчетахъ были употребляемы или пуды, или полупуды, или четверти пудовъ.

Ст. 130. Не запрещается заводчику затирать и болѣе того количества, какое причитается по емкости чановъ, т. е. дѣлать заторы гуще; но о семъ должно быть заявлено Надзирателю въ подаваемомъ объявленіи, съ обозначеніемъ: сколько и какихъ именно припасовъ полагается на одинъ заторъ и затѣмъ уже не затирать болѣе сего количества.

Ст. 131. Опредѣленной крѣпости выкуриваемымъ вину или спирту не назначается, а предоставляется заводчику выкуривать вино или спиртъ такой крѣпости, какой самъ пожелаетъ; но разсчеты съ казною ведутся по количеству содержащагося въ винѣ безводнаго спирта, опредѣляемому по спиртомѣру Траллеса.

Ст. 132. Если заводчикъ не самъ управляетъ винокуреннымъ заводомъ, то долженъ имѣть собственно для сего управляющаго, которымъ можетъ быть и винокуръ. Заводчикъ долженъ извѣщать подлежащаго Надзирателя акцизнаго сбора, кто на заводѣ отвѣтственный винокуръ и управляющій заводомъ, если таковой имѣется.

Ст. 133. О всѣхъ дѣйствіяхъ по винокуренію должна быть ведена при заводѣ, по установленной формѣ, винокуренная книга.

Ст. 134. Вино, по мѣрѣ винокурки, должно быть сдаваемо ежедневно въ магазины или подвалы при заводѣ и немедленно записываться на приходъ по книгѣ, которая ведется при томъ подвалѣ. На малыхъ же заводахъ, на которыхъ въ теченіе сутокъ не выкуривается полной бочки, вино можетъ быть сдаваемо съ завода въ подвалъ на другой день послѣ выкурки, но въ такомъ случаѣ, оно должно быть вывезено съ завода прежде, чѣмъ наступитъ слѣдующая гонка.

Отдѣленіе II.

Объ объявленіяхъ и свидѣтельствахъ на винокуреніе и о производствѣ онаго.

Ст. 135. Заводчикъ, желающій производить винокуреніе, обязанъ благовременно, по крайней мѣрѣ за пять дней предъ наступленіемъ каждаго срока, подать о томъ Надзирателю акцизнаго сбора объявленіе въ 3-хъ экземплярахъ, по установленной формѣ, на бланкахъ; въ семъ объявленіи должны быть положительно опредѣлены: *а)* срокъ, на который испрашивается дозволеніе; при чемъ слѣдуетъ означить дни, въ которые предполагается начать и окончить винокуреніе; *б)* праздничные дни, въ которые заводъ не будетъ дѣйствовать; *в)* число предполагаемыхъ заторовъ въ теченіе всего срока винокуренія; *г)* количество и родъ матеріаловъ, потребныхъ какъ порознь для каждаго затора, такъ и вообще на весь срокъ винокуренія; *д)* число заторовъ въ сутки; *е)* время, въ которое приблизительно будетъ начинаться отварка затора, если заторъ производится одинъ разъ въ сутки; *ж)* избранный срокъ броженія, т. е. 5-ти 4-хъ или 3-хъ суточный, при чемъ слѣдуетъ указать: какого числа и въ какіе квасильные чаны, т. е. подъ какими номерами, имѣетъ быть впущена бражка.

125. Producentowi dozwala się wykonywać wyrób wódki albo całą siłą zakładu, to jest z użyciem codziennie wszystkich kompletów kadzi fermentacyjnych, albo siłą zmniejszoną, czyli z użyciem nie wszystkich kompletów tychże kadzi, lecz w tym ostatnim razie, naczynia nie wskazane w deklaracyi do użycia przy wyrobie wódki, powinny być opieczętowane.

126. Liczba kadzi fermentacyjnych wskazanych do użycia powinna być zastosowaną do obranego przez producenta czasu trwania fermentacyi zacierów, np. przy fermentacyi 5-cio dniowéj 5 kadzi, przy czterodniowéj 4, a przy trzydniowéj 3 kadzi; albo téż podwójna lub większa liczba tychże kadzi, skoro na każdy raz do jednego zacieru, po dwie lub więcéj kadzi ma być użytych. W gorzelni posiadającéj kilka kompletów kadzi fermentacyjnych, kadki służące dla przysposabiania drożdży do zacieru, te tylko mogą być użytemi, jakie należą do tych kompletów kadzi fermentacyjnych, które mają być czynnemi zgodnie z podaną na wyrób wódki deklaracyą.

127. Ilość i rodzaj materyałów użyć się mających na każdy zacier, oznaczone być winny przez producenta ze ścisłą dokładnością na cały okres czasowy, jakiego na fabrykacyę zażąda, to jest posiadacz gorzelni winien wskazać w deklaracyi: w jakim stosunku używać będzie na wyrób wódki każdego materyału, bacząc na to, aby stosunek ten odpowiadał objętości kadzi fermentacyjnéj (art. 129), z wyjątkiem określonym w art. 130.

128. Każdy zaciér, po wzięciu z niego potrzebnéj części na przysposobienie drożdży, spuszczony być winien w całości do tych numerów kadzi fermentacyjnych, które są do tego wskazane w deklaracyi. Nie wolno jest zatém do tych samych kadzi spuszczać następnych zacierów jeden za drugim lub w jakich bądź ich częściach.

129. Na każdy pud użytéj na zaciér mąki i suchego słodu z wszelkiego zboża oznacza się objętość kadzi fermentacyjnéj na wiader 9;

na każdy pud	kartofli	wiader	3
„	„ buraków	„	$2\frac{1}{4}$
„	„ zielonego słodu	„	6
„	„ melassy	„	8

Na tej zasadzie, czyli podług tego stosunku objętości kadzi fermentacyjnych, oblicza się ilość użytych dziennie produktów na zaciér w gorzelni.

Uwaga. Jeżeli w stosunku do objętości kadzi fermentacyjnych, użyć się mogąca ilość produktów, nie wypadnie w całych pudach lecz z funtami, to dla uniknienia drobiazgowych rachunków, producent powinien uzupełnić tę ilość produktów, aby do obrachunku, wchodziły tylko pudy, pół pudy i ćwierć pudy.

130. Posiadaczowi gorzelni wolno używać na zaciery większą ilość produktów od téj, jaka wypada według objętości kadzi fermentacyjnych, to jest robić zaciéry gęstsze; lecz wykazać to powinien Nadzorcy w podanéj deklaracyi z oznaczeniem, ile mianowicie i jakich produktów używać będzie na jeden zaciér, na który brać większéj ilości produktów, nie wolno.

131. Producent może wyrabiać w gorzelni wódkę albo spirytus w dowolnéj tęgości i takowa się nie ustanawia, lecz wyrób ten w obrachunkach ze Skarbem obliczać się będzie według ilości bez wodnego spirytusu, zawierającéj się w wódce, podług probierza Trallesa.

132. Posiadacz gorzelni, sam bezpośrednio takową nie zajmujący się, obowiązany jest mieć odpowiedniego do tego Zarządcę, którym może być i gorzelany, oraz uwiadomiać właściwego Nadzorcę dochodu z akcyzy, kto jest w gorzelni odpowiedzialnym gorzelanym i zarządzającym takową, jeżeli jest.

133. Wszystkie czynności fabrykacyjne zapisywane być mają do książki gorzelnianéj, która według przepisanéj formy powinna być w gorzelni prowadzoną.

134. Wódka w miarę jéj wyrabiania, powinna być oddawaną codziennie do składu gorzelanego i natychmiast zapisaną jako przychód do księgi prowadzonéj w tym składzie. W mniejszych zaś gorzelniach, w których na dobę nie odpędza się pełnéj beczki (zbiornika) wódka może być oddawaną z gorzelni do składu na drugi dzień po wypędzeniu, lecz w takim razie powinna być wywiezioną z gorzelni przed rozpoczęciem następnego pędzenia.

Oddział II.

O deklaracyach i świadectwach na wyrób wódki, oraz o wykonaniu tegoż.

135. Posiadacz gorzelni zamierzający wykonywać w niéj wyrób wódki, obowiązany jest wcześnie, a przynajmniéj na pięć dni przed nadejściem każdego czasowego okresu, podać Nadzorcy akcyznemu deklaracyę w 3-ch egzemplarzach na blankietach przepisanéj formy. W deklaracyi téj należy stanowczo oznaczyć: *a)* na jaki okres czasowy żądane jest pozwolenie, i według tego wskazać dnie, w których ma się rozpocząć i ukończyć wyrób wódki; *b)* dni świąteczne, w których gorzelnia czynną nie będzie; *c)* liczbę zamierzonych zaciérów w ciągu całego czasowego okresu; *d)* ilość i rodzaj produktów na każdy w szczególności zaciér i w ogóle użyć się mających przez cały czasowy okres wyrobu wódki; *e)* liczbę zaciérów na dobę; *f)* w jakim w przybliżeniu czasie rozpoczynać się będzie zaciér, jeżeli na dobę jeden się tylko wykonywa; *g)* jaki przyjmuje się termin do fermentacyi, to jest 5-cio, 4-ro, albo trzech-dniowy, obok czego wskazać należy którego dnia i do których numerów kadzi fermentacyjnych, ma być spuszczony każdy zaciér.

(*dalszy ciąg nastąpi*).